

**PRAVILNIK
O TRANSFERNIM CIJENAMA
(„Službene novine Federacije BiH“, broj:
67/16 i 92/24¹)**

- neslužbena prečišćena verzija-

I. OSNOVNE ODREDBE

Član 1. (Predmet)

(1) Ovim Pravilnikom detaljnije se uređuje primjena pojedinih metoda transferne cijene, utvrđivanje transfernih cijena i postupak dokazivanja transfernih cijena.

(2) Sastavni dio ovog Pravilnika su i Obrazac TP-900 (Godišnja prijava za uklanjanje dvostrukog oporezivanja kod transfernih cijena), Obrazac TP-902 (Godišnji izvještaj o kontrolisanim transakcijama između povezanih lica) i Obrazac CBC-901 (Godišnji izvještaj o kontrolisanim transakcijama multinacionalnog pravnog lica) sa pripadajućim Uputstvom za sačinjavanje i podnošenje godišnjeg izvještaja.

Član 2. (Obim primjene)

(1) Odredbe ovog Pravilnika se primjenjuju na kontrolisane transakcije prodaje, kupovine, prijenosa imovine i prava, te pružanje usluga između povezanih lica, gdje je najmanje jedno lice obveznik poreza na dobit u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federaciji) u skladu sa Zakonom o porezu na dobit (u daljem tekstu: Zakon).

(2) Odredbe ovog Pravilnika se analogno primjenjuju i u transakcijama između poslovne jedinice i pravnog lica – privrednog društva ili međusobnih transakcija dvaju ili više poslovnih jedinica lica iz grupe MPL-a, na način da se poslovna jedinica hipotetički posmatra kao nezavisno i samostalno pravno lice od pravnog lica – privrednog društva čiji je dio.

Član 3. (Definicije)

U smislu ovog Pravilnika primjenjuju se sljedeći pojmovi:

1) pojam "**lice**" znači svako fizičko ili pravno lice;
2) pojam "**pravno lice**" znači bilo koji oblik organizacione cjeline koji ima zakonska prava i obaveze, te se osniva da bi se ostvario određeni cilj i djeluje u skladu sa zakonskim propisima uz upisivanje u odgovarajući registar koji vodi nadležni organ;

3) pojam "**povezano lice**" znači bilo koje lice koje je povezano sa poreznim obveznikom na način predviđen Zakonom;

4) pojam "**porezni obveznik**" znači svako lice koje podliježe obračunu i plaćanju poreza na dobit prema Zakonu.

5) pojam "**nezavisna lica**" označava lica koje nisu povezana lica s poreznim obveznikom odnosno ako nisu povezana u odnosu jedno na drugo;

6) pojam "**kontrolisana transakcija**" znači svaku transakciju koja je nadzirana od strane dva ili više lica koja su međusobno povezana na način predviđen Zakonom;

7) pojam "**nekontrolisana transakcija**" znači svaku transakciju između lica koji su međusobno nezavisna jedno u odnosu na drugo.

8) pojam "**pravni vlasnik**" znači vlasnik imovine koji je kao takav upisan u odgovarajući registar prema kojem ima pravo raspolaganja tom imovinom;

9) pojam "**ekonomski vlasnik**" znači vlasnik imovine koji kao takav nije upisan u registar, ali se smatra da je vlasnik nematerijalne/materijalne imovine jer snosi sve troškove i rizike koji se odnose na tu imovinu;

10) pojam "**multinacionalno pravno lice (MPL)**" znači bilo koje privredno društvo ili sličan oblik organizovanja pravnog lica koje je dio grupe MPL-a;

11) pojam "**grupa MPL**" znači grupu povezanih privrednih društava odnosno pravnih lica koji posluju u dvije ili više država.

Član 4. (Transferne cijene)

(1) Transferne cijene predstavljaju cijene kojima se vrednuju transakcije u finansijskim izvještajima između povezanih lica, na način koji nije dosljedan primjeni principa van dohvata ruke.

(2) Vrijednost transakcija između povezanih lica ne bi trebala odstupati od tržišne vrijednosti koja se odražava kroz transakcije između nezavisnih

¹ Objavljen u "Službenim novinama Federacije BiH" 20.11.2024. godine – stupio na snagu 21.11.2024. godine

lica. Ukoliko odstupa od tržišne vrijednosti u pitanju je transferna cijena.

Član 5. (Princip van dohvata ruke)

(1) Princip van dohvata ruke predstavlja međunarodni standard kojim se određuje odnos koji ukazuje da uslovi postavljeni ili nametnuti između dva lica u njihovim poslovnim ili finansijskim odnosima ne smiju odstupati od uslova u poslovnim ili finansijskim odnosima očekivanih u sličnim transakcijama i/ili sličnim okolnostima između nezavisnih lica.

(2) U osnovi, princip van dohvata ruke, se zasniva na upoređivanju:

a) cijene, marže, raspodjele profita ili drugih pokazatelja kontrolisane transakcije sa
b) cijenama, maržama, raspodjelom profita ili drugim pokazateljima nekontrolisane transakcije.

Član 6. (Povezana lica)

(1) Povezanim licem sa poreznim obveznikom smatraju se:

a) fizička lica – građani, koji su putem porodičnih odnosa iz člana 44. stav (3) tačka a) Zakona, povezana sa licima koja upravljaju, kontrolišu ili imaju kapital u poreznom obvezniku;
b) pravna lica koja direktno ili indirektno kontrolišu lica, ili su direktno ili indirektno kontrolisana od lica, ili su zajedno sa poreznim obveznikom kontrolisani od strane jednog zajedničkog lica iz člana 44. stav (3) tačka a) Zakona;
c) fizička lica – građani, koja posjeduju neposredno ili posredno 25 ili više procenata vrijednosti kapitala ili broja dionica ili glasačkih prava u poreznom obvezniku;
d) pravna lica koje posjeduje direktno ili indirektno 25 ili više procenata vrijednosti kapitala ili broja dionica ili glasačkih prava u poreznom obvezniku; ili u kojem porezni obveznik posjeduje direktno ili indirektno 25 ili više procenata vrijednosti kapitala ili broja dionica ili glasačkih prava;

(2) Učešće u kontroli znači vlasništvo nad kapitalom, uz minimalno 25% kapitala ili broja dionica ili glasačkih prava u poreznom obvezniku.

(3) Učešće u upravljanju znači materijalna odgovornost za izvršavanja određenih obaveza pravnog lica prema trećim licima, nezavisno od vlasničkog kapitala.

(4) Pravna lica se smatraju povezanim licima i ako jedno lice učestvuje direktno ili indirektno u upravljanju, kontroli ili kapitalu drugog, ili ako treća strana učestvuje direktno ili indirektno u upravljanju, kontroli ili kapitalu oba, ili ako isto lice ili lice iz člana 44. stav (3) tačka a) Zakona učestvuje u upravljanju, kontroli i kapitalu.

(5) Povezanim licem smatra se i lice za koje se utvrdi da sa poreznim obveznikom svjesno ulazi u poslovni odnos, s ciljem prijenosa dobiti. U takvim slučajevima pojedinačna transakcija se izvršava pod okolnostima kao da je u pitanju povezano lice.

II. METODOLOGIJA TRANSFERNIH CIJENA A. Metodologija

Član 7. (Metode transferne cijene)

(1) Najprikladnije metode transfernih cijena, prema članu 45. stav (2) Zakona su tradicionalne transakcijske metode transfernih cijena odnosno:

a) metoda uporedivih nekontroliranih cijena;
b) metoda cijene koštanja uvećane za uobičajenu zaradu i
c) metoda preprodajne cijene.

(2) Ukoliko se tradicionalne transakcijske metode ne mogu pouzdano primijeniti ili se ne mogu primijeniti na određene transakcije, primjenjuju se transakcijske metode dobiti i to:
a) metoda podjele dobiti;
b) metoda transakcijske neto marže.

(3) Ukoliko se nijedna od metoda iz st. (1) i (2) ovog člana ne može primijeniti, primjenjuje se bilo koja druga metoda pod uslovom da njena primjena omogućava utvrđivanje uslova po principu van dohvata ruke i da donosi rezultat koji je u skladu s principom van dohvata ruke.

(4) Odabir metode iz stava (3) ovog člana treba obrazložiti na način da se objasni zašto se tradicionalne transakcijske metode i metode dobiti smatraju manje primjerenim ili neprimjerenim u okolnostima i uslovima određenog slučaja, te navesti razloge zbog kojih se odabrana metoda smatra boljim rješenjem.

Član 8. (Prednosti u primjeni)

(1) Ukoliko je moguće identifikovati uporedive nekontrolisane transakcije, metoda uporedivih nekontrolisanih cijena ima prednost u primjeni u

odnosu na sve ostale metode transfernih cijena.

(2) Ukoliko transakcije nisu uporedive u potpunosti i ukoliko razlike imaju materijalni učinak na cijenu, porezni obveznik treba da izvrši usklađivanje kako bi se otklonio utjecaj razlika.

(3) Ukoliko su funkcije, rizici i imovina u kontrolisanoj i nekontrolisanoj transakciji uporedivi u značajnoj mjeri, primjenjuje se metoda koja će omogućiti pouzdaniju procijenu rezultata u skladu sa principom van dohvata ruke.

Član 9. (Odabir metode)

Prilikom odlučivanja o izboru najprikladnije metode, uzima se u obzir sljedeće:

- a) priroda kontrolisane transakcije, određena provođenjem funkcionalne analize;
- b) stepen stvarne uporedivosti kontrolisane i nekontrolisane transakcije;
- c) potpunost i tačnost podataka kod uporedive nekontrolisane transakcije;
- d) pouzdanost bilo koje pretpostavke; i
- e) stepen utjecaja netačnih podataka i pretpostavki na izvršene prilagodbe.

B. Metoda uporedivih nekontrolisanih cijena

Član 10. (Definiranje metode)

(1) Metoda uporedivih nekontrolisanih cijena je direktni način utvrđivanja cijene van dohvata ruke u kojoj se cijena imovine, prava ili usluga prodatih, kupljenih ili prenesenih u kontrolisanoj transakciji upoređuju sa cijenom imovine, prava ili usluga prodatih odnosno kupljenih u uporedivoj nekontrolisanoj transakciji u uporedivim uslovima i okolnostima.

(2) Metoda uporedivih nekontroliranih cijena se primjenjuje samo ako je dostupna uporediva imovina odnosno usluga, ili ako je moguće izvršiti razumne prilagodbe koje bi uklonile materijalne razlike imovine odnosno usluge.

(3) Ukoliko se materijalne razlike imovine odnosno usluge ne mogu pouzdano iskazati prilagodbom, potrebno je uzeti u razmatranje druge metode transfernih cijena.

Član 11. (Način primjene metode)

(1) Analizom uporedivosti, kod primjene metode uporedivih nekontroliranih cijena, će se:

- a) utvrditi sve razlike između imovine odnosno usluga u kontrolisanoj transakciji i onih u nekontrolisanoj transakciji kod uporedivog nezavisnog lica;

- b) utvrditi da li razlike iz tačke a) ovog stava imaju značajan utjecaj na cijenu;

- c) izvršiti prilagođavanje kod kontrolisane transakcije cijene imovine koji prodaju nezavisna lica u odnosu na navedene razlike, s ciljem utvrđivanja cijene po principu van dohvata ruke.

(2) Kod utvrđivanja uporedivih uslova i okolnosti analizom uporedivosti, kod metode uporedivih nekontrolisanih cijena, treba uzeti u obzir, između ostalog, i sljedeće:

- a) karakteristike imovine, kao što su kvantitet i kvalitet, odnosno ako je u pitanju usluga, priroda i obim takvih usluga;

- b) da li je prodana roba koja je poređena, u određenoj proizvodnoj liniji;

- c) različitost proizvoda uzimajući u obzir patent, zaštitni znak, dizajn, i sl.;

- d) obim prodaje, ukoliko ima utjecaja na cijenu;

- e) vrijeme prodaje, ukoliko ima utjecaja sezonska oscilacija ili druge promjene u tržišnim uslovima i

- f) da li su troškovi transporta, pakiranja, marketinga, oglašavanje i garancije uključeni u ugovorne uslove i sl.

C. Metoda cijene koštanja uvećana za uobičajenu zaradu

Član 12. (Definiranje metode)

(1) Metoda cijene koštanja uvećana za uobičajenu zaradu se koristi u slučaju kada se prodaju poluproizvodi između povezanih lica, ili kada su različita pravna lica unutar grupe MPL-a ugovorila zajedničku ili ugovornu proizvodnju (pogon), ili kada je proizvođač ugovorni proizvođač ili u slučaju kada se radi o transakcijama preporodaje robe ili u transakcijama pružanja usluga između povezanih lica.

(2) Polazna tačka u metodi cijene koštanja uvećana za uobičajenu zaradu, u slučaju transakcija između povezanih lica je trošak dobavljača (testirana strana), koji se uvećava za odgovarajuću uobičajenu zaradu (razliku u cijeni ili maržu) s ciljem sticanja odgovarajuće dobiti, a uzimajući u obzir funkcije koje se vrše, rizike koji se preuzimaju, imovine koja se koristi u datoj transakciji.

Član 13. (Način primjene metode)

(1) Kod primjene metode cijene koštanja uvećane za uobičajenu zaradu treba uzeti u obzir sličnost funkcija, preuzetih rizika, ugovornih uslova, uslova na tržištu, poslovnu strategiju, kao i sve prilagodbe koje se vrše u korist razlika u spomenutim faktorima između kontrolisanih i nekontrolisanih transakcija.

(2) Da bi se transakcije smatrale uporedivim, osnovica troškova, na koju se dodaje uobičajena zarada mora biti utvrđena na isti način u transakciji iz koje je proistekla transferna cijena i transakciji sa nezavisnim licem, uzimajući u obzir funkcije, rizike i korištenu imovinu.

(3) U slučaju da postoji razlika u strukturi troškova koji čine osnovicu za dodavanje marže, uporedivost se može postići usklađivanjima koja su primjerena konkretnom slučaju.

(4) Kod ove metode, a sa aspekta strukture troškova, razmatra se i metodologija koja se koristi kod strukturiranja troškova te računovodstvene politike, koje moraju biti dosljedne i uporedive između onih u kontrolisanim i nekontrolisanim transakcijama.

(5) Troškovi uključeni u cijenu testirane transakcije korištenjem metode cijene koštanja uvećane za uobičajenu zaradu su ukupni direktni i indirektni troškovi. Korištenje druge klasifikacije troškova mora biti opravdano i može se uzeti u obzir samo ako za posljedicu imaju tačniju procjenu odgovarajuće zarade.

(6) Direktni troškovi su troškovi nastali direktnim obavljanjem takve djelatnosti, i/ili materijala utrošenih u toj aktivnosti. Pri utvrđivanju osnovice direktnih troškova nastalih u određenoj aktivnosti, troškovi koji se ne odnose na imovinu ili uslugu koja se posmatra moraju biti isključeni. Struktura troškova mora biti u skladu s onima nastalim u uporedivim transakcijama.

(7) Indirektni troškovi su troškovi koji se ne mogu posebno pripisati određenoj aktivnosti, ali ipak su povezani s direktnim troškovima ili se odnose na proces obavljanja aktivnosti.

(8) Razmatranje razlike u stepenu i vrsti troškova (operativni i neoperativni troškovi uključujući rashode finansiranja) koji se odnose na funkcije koje obavljaju, preuzete rizike,

transakcije koje se upoređuju, može ukazivati na sljedeće:

a) ukoliko troškovi odražavaju razliku u funkciji koja nije bila uzeta u obzir pri primjeni metode, prilagodba uobičajene zarade može biti potrebna;

b) ukoliko troškovi odražavaju dodatne funkcije koje su odvojene od aktivnosti koje su testirane ovom metodom, može biti potrebno odrediti posebnu naknadu za navedene funkcije; ili

c) ukoliko je razlika u troškovima koji se upoređuju samo odraz učinkovitosti ili neučinkovitosti poslovanja, kao što je slučaj kod općih i administrativnih troškova, prilagodba uobičajene zarade može biti neprimkladna.

Član 14. (Cijene van dohvata ruke)

(1) Ukoliko postoje materijalne razlike između kontrolisane i nekontrolisane transakcije koje bi mogle utjecati na uobičajenu zaradu, vrše se odgovarajuće prilagodbe uobičajene zarade u nekontrolisanoj transakciji.

(2) Formule koje se primjenjuju kod metode cijene koštanja uvećane za uobičajenu zaradu su:

Cijena van dohvata ruke = Troškovi + Trošak x Uobičajena zarada

gdje je

Uobičajena zarada = Prodajna cijena - Troškovi/Troškovi

(3) Uobičajena zarada mora biti uporediva sa zaradom koju je realiziralo nezavisno lice obavljanjem uporedivih funkcija, preuzimanjem sličnih rizika i korištenjem slične imovine.

D. Metoda preprodajne cijene

Član 15. (Definiranje metode)

(1) Metoda preprodajne cijene je najprihvatljivija u transakcijama u kojima distributer/ trgovac - prodavac neposredno dodaje vrijednost proizvodima, uzimajući u obzir rizike koje snosi, sredstva koja koristi i funkciju koju obavlja.

(2) Polazište u metodi preprodajne cijena je cijena po kojoj je proizvod koji je kupljen od povezanog lica zatim dalje preprodan nezavisnom licu tj. cijena po kojoj se proizvod preprodaje (u daljem tekstu: preprodajna cijena). Preprodajna cijena se zatim umanjuje za odgovarajuću bruto maržu (u daljem tekstu:

preprodajna bruto marža) koja predstavlja iznos kojim bi preprodavač mogao pokriti svoju prodaju i druge operativne troškove te ostvariti odgovarajuću dobit srazmjerno preuzetim funkcijama i rizicima.

Član 16. (Način primjene metode)

(1) U svrhu upoređivanja kod metode preprodajne cijene, analiza uporedivosti se fokusira na funkcije koje se obavljaju u odnosu na karakteristike proizvoda.

(2) Faktori koji mogu utjecati na preprodajnu bruto maržu, i druge okolnosti pri vršenju analize uporedivosti, uključuju:

- a) funkcije ili nivoe aktivnosti koje izvršava preprodavač: da li izvršava samo minimalne usluge, a preuzima puno vlasništvo i odgovornost za rizike koji su uključeni u transakciji; ili da li je preprodavač samo špediter ili distributer koji preuzima potpunu odgovornost za marketing i oglašavanje proizvoda ulažući vlastite resurse u tim aktivnostima;
- b) stepen dodane vrijednosti ili izmjene proizvoda prije prodaje od strane preprodavača;
- c) korištenje slične imovine u kontrolisanim i nekontrolisanim transakcijama;
- d) sličnost proizvoda je značajna u određenoj mjeri, a posebno kada postoji visoka vrijednost ili jedinstvena nematerijalna imovina dodijeljena tom proizvodu;
- e) razlike u načinu upravljanja poslovanjem koje mogu imati utjecaj na profitabilnost;
- f) utjecaj protoka vremenskog perioda jer preprodajna bruto marža će biti tačnija ako je realizirana u kratkom vremenskom periodu između prvobitne kupovine i preprodaje proizvoda, dok kod dužeg vremenskog perioda može dovesti do promjene na tržištu, kursa, troškova i sl.;
- g) utjecaj da li preprodavač ima ekskluzivno pravo za preprodaju proizvoda;
- h) razlike u računovodstvenim politikama, gdje se moraju izvršiti prilagodbe kako bi se osiguralo da je struktura troškova prilikom obračuna bruto marže u kontrolisanim i nekontrolisanim transakcijama ista.

Član 17. (Cijena van dohvata ruke)

(1) Cijena van dohvata ruke u izvornoj transakciji između povezanih lica se utvrđuje oduzimanjem preprodajne bruto marže i prilagođavanja za ostale troškove vezane za kupovinu proizvoda (npr. carine...)

(2) Formule koje se primjenjuju kod metode preprodajne cijene su:

Cijena van dohvata ruke = Preprodajna cijena - (Preprodajna cijena x Preprodajna bruto marža)

gdje je

Preprodajna bruto marža = Prodajna cijena - Nabavna cijena Prodajna cijena

(3) Preprodajna bruto marža predstavlja maržu iz koje će preprodavač pokriti svoje troškove i druge operativne rashode te nastojati ostvariti odgovarajuću dobit.

(4) Preprodajna bruto marža mora biti uporediva sa maržom koja je ostvarena kod nezavisnih lica koja vrše iste funkcije, snose isti rizik i upošljavaju ista sredstva.

(5) Preprodajna bruto marža se očekivano mijenja zavisno od količine dodane vrijednosti od strane prodavača. Faktori koji mogu doprinijeti kreiranju dodane vrijednost zavise od stepena aktivnosti koja se obavlja.

E. Metoda podjele dobiti

Član 18. (Definiranje metode)

(1) Metoda podjele dobiti se primjenjuje u slučajevima kad je nemoguće odrediti uporedive transakcije između nezavisnih lica, po svim drugim metodama.

(2) Koncept metode podjele dobiti temelji se na pretpostavci da se kombinovana dobit u kontrolisanoj transakciji treba podijeliti između povezanih lica koja učestvuju u toj transakciji prema izvršenim funkcijama.

(3) Pristupi procijene podjele dobiti su rezidualna analiza i analiza doprinosa.

(4) Odredbe koje se tiču dobiti jednako se odnose i na gubitak.

Član 19. (Primjena metode)

(1) Metoda podjele dobiti je najprimjerenija u slučajevima kada obje strane doprinose transakciji na jedinstven i nezavisan način.

(2) U primjeni metode podjele dobiti potrebno je definirati alokacijske ključeve za raspodjelu kombinirane dobiti između povezanih lica.

(3) Kriteriji ili alokacijski ključevi koji se koriste za raspodjelu dobiti trebaju:

a) biti razumno nezavisni od formulacije politike određivanja transfernih cijena, tj. trebaju se zasnivati na objektivnim podacima, a ne na podacima iz kontrolisanih transakcija i
b) biti dokazivi internim i/ili uporedivim podacima.

Član 20. (Raspodjela kombinirane dobiti)

(1) Kombinirana dobit predstavlja ukupnu dobit od kontrolisane transakcije koja je predmet ispitivanja, a koja se dijeli između povezanih lica tako da bude što bliže podjeli dobiti koju bi nezavisna lica očekivala od učestvovanja u uporedivoj transakciji.

(2) Ukoliko nema uporedive transakcije, podjela dobiti se zasniva na relativnoj vrijednosti funkcija koje obavlja svako povezano lice u kontrolisanoj transakciji, uzevši u obzir korištena sredstva i preuzete rizike.

(3) Ukoliko je moguće direktno mjeriti relativnu vrijednost doprinosa svakog učesnika, nije potrebno ocjenjivati stvarnu tržišnu vrijednost doprinosa tih učesnika.

Član 21. (Rezidualna analiza)

(1) Rezidualna analiza je najprikladniji pristup u slučajevima u kojima obje strane kroz transakcije pridonose jedinstvenu nematerijalnu imovinu.

(2) Postoje dvije faze podjele dobiti u okviru ovog pristupa, kroz osnovni povrat i rezidual, na sljedeći način i to:

a) dobit se dodjeljuje svakom učesniku na osnovu vrijednosti osnovnih i posebnih funkcija koje taj učesnik obavlja. Osnovni povrat određuje se u odnosu na tržišne povrate koje od sličnih vrsta transakcija ostvaruju nezavisna lica te se utvrđuje tržišni prinos dobiven od strane nezavisnih lica u sličnim poslovima. Ovaj osnovni povrat se ne računa kao povrat koji bi se ostvario upotrebom jedinstvene i vrijedne imovine učesnika.

b) preostala dobit/gubitak (rezidual) se raspodjeljuje na način kako bi nezavisna lica u sličnim i istim okolnostima izvršile raspodjelu takvog ostatka.

Član 22. (Analiza doprinosa)

(1) Analiza doprinosa predstavlja analizu koja se koristi u metodi podjele dobiti prema kojoj se kombinirana dobit od kontrolisanih transakcija dijeli između povezanih lica na osnovu relativne

vrijednosti funkcija koje (uzevši u obzir imovinu koja se koristi i rizike koji su preuzeti) svako povezano lice ima u tim transakcijama, s tim da je dopunjena što je moguće većim brojem eksternih podataka o tržištu koji pokazuju kako bi nezavisna lica podijelila dobit u sličnim okolnostima.

(2) Dobit koja se dijeli je operativna dobit. Međutim, ukoliko je raspodjela troškova u kontrolisanoj transakciji nemoguća, može se razmatrati podjela bruto dobiti, nakon čega se troškovi koji se pripisu određenoj strani mogu umanjivati.

(3) U slučajevima kad je relativni doprinos teško odrediti za svakog učesnika u kontrolisanoj transakciji, analiza doprinosa će zavistiti od činjenica i okolnosti svakog pojedinačnog slučaja.

(4) Analiza doprinosa zahtijeva pažljivu procjenu i kriterije koji trebaju uvijek uključiti dodane vrijednosti transakciji i ekonomski značaj funkcija koje vrši svaka strana, u ukupnom ostvarivanju dobiti.

Član 23. (Alokacijski ključevi)

(1) Podjela kombinirane dobiti kod metode podjele dobiti može se izvršiti upotrebom alokacijskih ključeva.

(2) Izbor alokacijskih ključeva po kojima se dijeli dobit u velikoj mjeri zavisi od činjenica i okolnosti svakog pojedinačnog slučaja.

(3) Alokacijski ključevi mogu biti u obliku brojeva (npr. postotku) ili varijable (npr. posebnih troškova), a najčešće su:

a) zasnovani na imovini: u slučajevima kada kontrolisana transakcija iskazuje snažnu korelaciju između imovine i stvaranja vrijednosti;

b) zasnovani na troškovima: u slučajevima kada je jasna korelacija između troška i stvaranja vrijednosti;

c) vrijeme provedeno od strane uposlenih u vršenju usluga unutar grupe MPL-a;

d) jedinice koje se proizvode ili se prodaju;

e) broj zaposlenih;

f) prostor koji se koristi i sl.

F. Metoda transakcijske neto - marže

Član 24. (Definiranje metode)

(1) Metoda transakcijske neto - marže je metoda koja se koristi u slučaju kada je teško upoređivati bruto maržu, a posebno u slučajevima u kojima se primjenjuju različite računovodstvene politike i postupci.

(2) Prilikom primjene metode transakcijske neto marže upoređuju se neto profitne marže koje obveznik ostvaruje u transakcijama sa povezanim licima sa neto profitnim maržama koje su ostvarene u sličnim transakcijama sa nezavisnim licima.

(3) Uzimajući u obzir da je neto marža podložna značajnom utjecaju, osim proizvoda i funkcija, i drugim raznim faktorima, korištenje metode transakcijske neto marže treba ograničiti na slučajeve u kojima ti faktori imaju visok stepen sličnosti, kako bi se uklonili učinci tih drugih uslova.

Član 25. (Određivanja raspona)

(1) Transakcijska neto marža koju obveznik ostvaruje u transakciji sa povezanim licem upoređuje se sa transakcijskom neto maržom koju ostvaruju nezavisna lica koja se pretežno bave sličnim transakcijama, i to primjenom statističkog metoda kojim se neto marže u transakcijama između nezavisnih lica dijele na kvartile (prvi kvartil, medijan - drugi kvartil, treći kvartil).

(2) Podaci koji su ispod prvog kvartila predstavljaju minimum analiziranog skupa podataka, a podaci koji su iznad trećeg kvartila predstavljaju maksimum analiziranog skupa podataka.

(3) Transakcijske neto marže između nezavisnih lica utvrđuju se kao ponderisani neto prosjek ostvarenih transakcijskih neto marži u periodu od tri do pet godina, s tim da završna godina navedenog perioda treba da bude ona godina za koju su dostupni neophodni finansijski podaci u bazama javno dostupnih podataka koje obveznik koristi.

(4) Raspon transakcijskih neto marži predstavljaju neto marže koje se nalaze u rasponu od prvog do trećeg kvartila (interkvartilni raspon).

(5) Znatno odstupanje između podataka u rasponu (npr. gornji kvartil i donji kvartil) može značiti da uporedive koje se koriste nisu pouzdane, ili da su znatne materijalne razlike u pogledu funkcija, rizika i sredstava koje opravdavaju prilagodbe uporedivost. U takvim slučajevima pouzdanost uporedivih podataka

mora se pažljivo procijeniti i izvršiti prilagođavanje materijalnih razlika u analizi uporedivosti, a metode se trebaju revidirati.

Član 26. (Obračun marže)

(1) Transakcijske neto marže predstavljaju odnos neto operativne dobiti prema odgovarajućoj osnovici koja može predstavljati iznos operativnih troškova ili operativnih prihoda ili ukupnih sredstava. Izuzetno, kod pojedinih oblika transakcijske neto marže može se koristiti odnos ukupne dobiti prema operativnim troškovima ("berry" pokazatelj).

(2) Prilikom utvrđivanja transakcijske neto marže koju ostvaruje obveznik u transakciji iz koje je proistekla transferna cijena, po pravilu, u obzir se uzimaju samo oni operativni prihodi i operativni rashodi koji se direktno ili indirektno odnose na tu transakciju, i to u mjeri u kojoj su doprinijeli ostvarivanju neto dobiti u toj transakciji.

(3) Porezni obveznici mogu, u zavisnosti od okolnosti slučaja, koristiti sljedeće transakcijske neto marže:

a) operativna dobit u odnosu na prodaju, pri čemu je ovaj pokazatelj posebno primjenljiv za transakcije nabavke sredstava od povezanih lica u cilju prodaje nepovezanim licima, a izračunava se po sljedećoj formuli:

*Transakciona neto marža = 100 × Neto dobit
Prihod od prodaje*

b) operativna dobit u odnosu na operativne troškove, pri čemu je ovaj pokazatelj posebno pogodan za transakcije u kojima obveznik pruža usluge ili obavlja proizvodne aktivnosti, a izračunava se po sljedećoj formuli:

*Transakciona neto marža = 100 × Neto dobit
Operativni troškovi*

c) operativna dobit u odnosu na imovinu, pri čemu se ovaj pokazatelj može koristiti kod proizvodnih aktivnosti koje zahtijevaju značajno angažovanje sredstava, a izračunava se po sljedećoj formuli:

*Transakciona neto marža = 100 × Neto dobit
Ukupna sredstva*

d) "berry" pokazatelj, pri čemu je primena ovog pokazatelja pogodna za analizu posredničkih aktivnosti, a utvrđuje se primjenom sljedeće formule:

Transakciona neto marža = 100 × Ukupna dobit Operativni troškovi

(4) Odredbe stava (3) ovog člana su instruktivne i obveznik može da primjenjuje i druge neto transakcijske marže, odnosno da konkretnoj transakciji prilagodi način primjene transakcijskih neto marži iz stava (3) ovog člana, ali u tom slučaju mora da pruži detaljno obrazloženje takvog pristupa u dokumentaciji o transfernim cijenama.

III. UTVRĐIVANJE TRANSFERNIH CIJENA Princip van dohvata ruke

Član 27.

(Cijena po principu van dohvata ruke)

(1) Cijena van dohvata ruke je cijena koja bi bila određena da je takva transakcija izvršena između nezavisnih lica po istim ili sličnim uslovima i okolnostima.

(2) Ukoliko povezana lica ostvaruju dobit koja je iznad ili ispod uporedivih tržišnih uslova ili okolnosti samo zato što su povezana, tako iskazana dobit se neće smatrati da je iskazana po principu van dohvata ruke.

Član 28.

(Faze u primjeni principa van dohvata ruke)

(1) Porezni obveznik provodi analizu transfernih cijena kroz tri glavne faze, u cilju primjene principa van dohvata ruke u transakcijama povezanih lica, i to:

- a) izvršiti analizu uporedivosti,
- b) identificirati najprikladniju metodu transfernih cijena i testirane strane i
- c) odrediti rezultat zasnovan na principu van dohvata ruke.

(2) Uzimajući u obzir da analiza transfernih cijena zahtijeva element procijene, obveznik bi trebao da na logičan, koherentan i konzistentan način dokaže da su cijene iskazane po principu van dohvata ruke.

(3) Porezni obveznik može mijenjati faze iz stava (1) ovog člana, samo ukoliko će njegov usvojeni alternativni pristup doći od tačnijih rezultata odnosno cijene van dohvata ruke.

B. Osnovni parametri analize uporedivosti

Član 29.

(Pojam)

(1) Analiza uporedivosti predstavlja proces identifikacije i poređenja ekonomski relevantnih

karakteristika transakcije između povezanih lica sa onim između nezavisnih lica, kao preduslov za primjenu svih metoda transfernih cijena koje su u skladu s principom van dohvata ruke.

(2) Nekonrolisane transakcije mogu biti:

- a) transakcije između testiranih strana i nezavisnih lica koje se obavljaju pod uslovima i okolnostima sličnim kontrolisanoj transakciji (interna uporediva transakcija); ili
- b) transakcije između dva nezavisna lica pod sličnim uslovima i okolnostima (vanjska uporediva transakcija).

(3) Interne uporedive transakcije imaju prednost u odnosu na vanjske uporedive transakcije.

(4) Analiza uporedivosti između ostalog obuhvata obimnu analizu okolnosti poreznog obveznika, uključujući, ali ne ograničavajući se na analizu grane djelatnosti, konkurentnost, ekonomske i regulatorne faktore te druge faktore koji utječu na poreznog obveznika i njegovo okruženje.

(5) Analiza uporedivosti zahtijeva razumijevanje kontrolisane transakcije koja je predmet ispitivanja radi odabira testirane strane, metoda transfernih cijena, faktora uporedivosti kao i dostupnih izvora informacija o eksternim uporedivim podacima.

Član 30.

(Uporedivost transakcija)

(1) Prilikom odabira uporedivih nekontrolisanih transakcija uzimaju se u obzir kvantitativni i kvalitativni kriteriji koji služe za prihvatanje ili odbacivanje transakcija, vodeći računa o svim relevantnim podacima koji mogu utjecati na uporedivost transakcija.

(2) Nekonrolisana transakcija se smatra uporedivom ako su navedenih pet faktora uporedivosti te transakcije s kontrolisanom transakcijom dovoljno slični:

- a) karakteristike proizvoda ili usluga;
- b) obavljene funkcije, uposlena imovina i preuzeti rizik od strane odgovarajućih lica;
- c) ugovorni uslovi;
- d) ekonomske okolnosti i
- e) poslovna strategija.

Član 31.

(Koraci u analizi uporedivosti)

(1) Analiza uporedivosti uključuje sljedeće korake koji su međusobno povezani, i to:

- a) analiza transakcija i funkcija;
- b) djelatnost;
- c) identifikacija uporedivih transakcija;

- d) testirana strana i
- e) izbor i primjena metodologije transfernih cijena.

(2) Djelatnost je značajan faktor koji određuje cijenu van dohvata ruke u kontrolisanoj transakciji, te se s tog osnova dijeli se na:

- a) proizvodnja: samostalni proizvođač, licencirani proizvođač, ugovorni proizvođač;
- b) distribucija: samostalni distributer, distributer ograničenog rizika;
- c) pružanje usluga.

(3) rilikom određivanja cijene van dohvata ruke, potrebno je utvrditi nivo transakcije koja se koristi u svrhu upoređivanja i to upoređivanje:

- a) pojedinačne transakcije,
- b) više različitih vrsta transakcija,
- c) rezultata na nivou bruto marže,
- d) rezultata na nivou neto marže ili
- e) rezultata upotrebom drugih faktora kao što je povrat na kapital i sl.

(4) Određivanje kontrolisane transakcije vodi ka određivanju testirane strane. Testirana strana je ona strana na koju se primjenjuje metoda transferne cijene na najpouzdaniji način i za koje se najpouzdaniji uporedni podaci mogu pronaći.

(5) U procesu primjene metodologije transferne cijene, izbor finansijskih pokazatelja utječe na veću tačnost određivanja transferne cijene po principu van dohvata ruke kod kontrolisane transakcije.

Član 32. (Funkcionalna analiza)

(1) Funkcionalna analiza stvara osnovu za utvrđivanje uporedivih transakcija, na način da određuje kako funkcije, imovina i rizici koji su u poslovanju podijeljeni između uključenih strana u transakciji, utječu na poslovni rezultat.

(2) Svrha funkcionalne analize je da:

- a) daje pregled pravnog lica i njegovog poslovanja,
- b) identificira koje se funkcije obavljaju, rizici preuzimaju i imovina upošljava kod obje strane, povezanog i nezavisnog lica i
- c) procjeni važnost i ekonomsku značajnost funkcija, rizika i imovine, poduzete od obje strane, povezanog i nezavisnog lica.

Član 33. (Funkcije)

(1) Funkcije su aktivnosti koje vrši svako lice u poslovanju, kao što su nabavka, marketing, distribucija i prodaja i sl.

(2) Glavne funkcije koje izvršava povezano lice prvo treba prepoznati prilikom ispitivanja, jer svako povećanje ekonomske značajnosti izvršenih funkcija treba biti nadoknađeno povećanjem profitabilnosti tog lica.

(3) Kod vrednovanja funkcija, značajan utjecaj ima relativna važnost svake funkcije u funkcionalnoj analizi. Sam broj funkcija koje obavlja određeni član MPL-a ne znači da bi trebao imati veći udio u dobiti. Lice koje obavlja najviše funkcija, ili obavlja više ekonomski značajne funkcije tokom zajedničkih operacija, iako manje funkcije u odnosu na ostala povezana lica, treba imati pravo na veći udio u dobiti.

Član 34. (Imovina)

(1) Porezni obveznik treba identifikovati imovinu (materijalnu i nematerijalnu) koja se koristi ili će se koristiti u vršenju funkcija, u transakciji. Identifikacija imovine uključuje analizu vrste imovine koja se koristi i prirodu imovine koja se koristi.

(2) Kod nematerijalne imovine potrebno je identifikovati lice kojem se pripisuje ili se trebaju pripisati koristi od te imovine, na način da vlasnik koji vrši prodaju imovine ili je daje na korištenje očekuje da ostvari dobit.

(3) Specifičnosti materijalne ili nematerijalne imovine imaju utjecaj na određivanje vrijednosti te imovine na otvorenom tržištu, te ih treba identifikovati.

(4) Karakteristike imovine koja se upoređuje, minimalno, trebaju uključivati:

- a) u slučaju materijalne imovine: fizička obilježja, kvalitet i obim ponude;
- b) u slučaju pružanja usluga: priroda i obim usluge i
- c) u slučaju nematerijalne imovine: oblik transakcije (npr. korištenje ili prodaja), vrsti imovine (npr. patenta, zaštitni znak ili znanje), trajanje i stepen zaštite, očekivana korist od upotrebe imovine.

Član 35. (Rizik)

(1) Procjena preuzetih rizika važna je u određivanju cijena van dohvata ruke, polazeći od ekonomske pretpostavke da veći rizik

pretpostavlja i veći očekivani prinos.

(2) Kontrolisane i nekontrolisane transakcije nisu uporedive ukoliko postoje značajne razlike u rizicima koji se preuzima, i za koji se ne mogu napraviti odgovarajuće prilagodbe.

(3) Vrste rizika uključuju:

- a) operativni rizik (npr. proizvodna odgovornost, sistemski kvar, pouzdanost dobavljača, inventar i pripadnost troškova, ekološki i drugi regulatorni rizici);
- b) tržišni rizik (npr. industrijski rizik, državno-političkih rizik, pouzdanost kupaca i fluktuacije u potražnji i cijenama);
- c) rizik proizvoda (npr. rizik odgovornosti za proizvod, rizik garancije/troškova i izvršnost ugovora);
- d) poslovni rizici povezani s vlasništvom nad imovinom ili objektima;
- e) finansijski rizik (npr. valutni rizik, rizik roba, rizik kamatne stope i rizik finansiranja);
- f) kreditni i drugi rizici duga (npr. kašnjenje ili propust u plaćanju potraživanja od kupaca, zakašnjenje garancije, zajmovi i ostalih potraživanja) i
- g) rizici za uspjeh ili neuspjeh ulaganja u istraživanje i razvoj.

(4) Raspodjela rizika između povezanih lica trebala bi se zasnivati na funkcijama koje se obavljaju. Funkcionalna analiza identificira bitne rizike, kao i razliku između lica koja nose i kontrolišu rizik prema uslovima ugovora i lica koja snose rizik na osnovu ekonomske suštine transakcije.

Član 36. (Ugovorni uslovi)

(1) Ugovorni uslovi, između ostalog uključuju raspodjelu odgovornosti, rizika i koristi između lica koji su definirani ugovorom. Ugovorni uslovi su važni u određivanju uporedivosti kontrolisane i nekontrolisane transakcije jer oni mogu utjecati na cijenu ili maržu transakcije.

(2) Sve razlike između ugovornih uslova transakcije koja se ispituje će biti potrebno prilagoditi u određivanju cijene van dohvata ruke kod kontrolisane transakcije.

Član 37. (Ekonomske uslovi)

Faktori koji mogu utjecati na cijenu ili maržu transakcije u različitim ekonomskim uslovima, uključuju:

- a) geografski položaj na tržištu;

b) veličina tržišta;

c) odnos konkurencije na tržištu;

d) razina ponude i potražnje na tržištu u cjelini i po pojedinim područjima;

e) kupovnu moć kupca;

f) trošak proizvodnje, uključujući troškove zemljišta, rada i kapitala, te troškova prijevoza;

g) obim i način prodaje na tržištu (npr. malo ili na veliko);

h) datum i vrijeme transakcije;

i) dostupnost zamjenskih roba i usluga i

j) stepen državne intervencije npr. da se kontrolišu cijena robe.

Član 38. (Poslovna strategija)

(1) Poslovne strategije usvojene od strane pravnog lica utječu na cijenu proizvoda. U analizi uporedivosti, se procjenjuje da li povezana lica u istim okolnostima kao da je nezavisno lice usvojilo sličnu strategiju, a ako jeste, kakvu nagradu može očekivati.

(2) Poslovne strategije koje su relevantne za utvrđivanje uporedivosti su inovacije i razvoj novih proizvoda, stepen diverzifikacije, penetracija na tržište, izbor kanala distribucije, zastupljenost na tržištu i sl.

C. Aspekti analize usporedivosti

Član 39. (Pojedinačne i zajedničke transakcije)

(1) Kod utvrđivanja preciznog usklađivanja sa tržišnim cijenama ili raspodjelom dobiti, princip van dohvata ruke se primjenjuje na pojedinačnoj transakciji.

(2) Izuzetno od stava (1) ovog člana, u zavisnosti od okolnosti slučaja, transferne cijene mogu se određivati na zajedničkoj osnovi više transakcija ili na nivou proizvodne linije, a ne na razini svake pojedinačne transakcije.

(3) Prilikom utvrđivanja transfernih cijena, obveznici trebaju odrediti cijene odvojeno za svaku transakciju koju vrše sa povezanim licem. Međutim, ukoliko su transakcije usko povezane da se pojedinačno ne mogu vrednovati na odgovarajući način, određivanje transfernih cijena se vrši u paketu transakcija. Ovo pravilo se primjenjuje u slučaju kada se može dokazati praksom u industriji odnosno djelatnosti da se cijena određuje za jednu kombinovanu transakciju (npr. roba i pripadajuća nematerijalna imovina), ili gdje se ne može razumno očekivati da će se naći dostupni kvalitetni podaci za pojedinačne transakcije.

(4) Uslijed nedostatka pouzdanih podataka o uporedivim nekontrolisanim transakcijama zbog složenosti poslovanja i odnosa između lica, određivanje transfernih cijena može biti na zajedničkoj osnovi.

(5) Za nematerijalnu imovinu koja je povezana s proizvodom ili pruženom uslugom, generalno je prihvatljivo da se posmatra kroz zajedničku transakciju ako je neodvojiva od proizvoda odnosno nemoguće je posebno iskazati i izdvojiti, te se uključuje u paket transakcija svih povezanih troškova koji su uključeni u cijenu tog proizvoda.

Član 40. (Višegodišnji podaci)

(1) Analizom višegodišnjih podataka se određuje da li je ishod jedne od godina pod utjecajem faktora koji nisu očekivani. Upotreba višegodišnjih podataka ne isključuje upotrebu pokazatelja višegodišnjeg prosjeka.

(2) Podaci iz prethodnih godina trebaju pokazati da li je gubitak poreznog obveznika rezultat određenog ekonomskog stanja u prošloj godini, koja je uzrokovala povećanje troškova u kasnijim godinama, ili odraz činjenice da je taj proizvod na kraju svog životnog ciklusa.

Član 41. (Uporedivi period)

(1) Porezni obveznik primjenjuje princip van dohvata ruke, na osnovu realno raspoloživih informacija u vrijeme određivanja.

(2) Nekontrolisana transakcija treba osigurati pouzdane uporedive podatke, kao da se transakcija provodi u ekonomskom okruženju koje je isto ili slično ekonomskom okruženju u kontrolisanoj transakciji obveznika.

(3) U zavisnosti od industrije/djelatnosti i pojedinačnih okolnosti slučaja, moguće je da podaci u određenoj poslovnoj godini ne pružaju najpouzdaniji uporedbu. Ukoliko se kod testirane strane obračunski period završava na dan 31. marta tekuće godine (npr. 31.03.2010.) smatra se bolje uporediti s pravnim licem u istoj industriji/djelatnosti čiji obračunski period završava na dan 31. decembra prethodne godine (31.12.2009.) u odnosu na pravno lice čiji obračunski period završava na dan 31. decembra tekuće godine (31.12.2010.).

Član 42. (Vanjski uporedivi podaci)

(1) Prilikom odabira vanjskih uporedivih podataka, porezni obveznici trebaju uzeti u obzir sljedeće:

- a) komercijalne baze podataka,
- b) javno dostupne uporedive podatke,
- c) lokalne uporedive podatke i
- d) Upoređivanje sa onima koji generišu gubitak.

(2) Prilikom upotrebe komercijalnih baza podataka jedne u odnosu na drugu nema prednosti, sve dok izabrana baza pruža pouzdan izvor informacija koji pomaže pouzdaniku u obavljanju analize uporedivosti. Dokumentacija o transfernim cijenama treba sadržavati podatke o korištenoj bazi podataka.

(3) Porezni obveznik treba koristiti uporedive javno dostupne podatke koji se lako mogu dobiti iz različitih izvora i koje imaju mogućnost da se potvrde.

(4) Ukoliko je moguće, porezni obveznici treba da koriste lokalne uporedive podatke u analizi uporedivosti. U situaciji kada porezni obveznici nisu u stanju pronaći dovoljno pouzdane lokalne uporedive podatke, oni mogu proširiti svoju potragu za regionalne uporedive, i tako i šire.

(5) U obavljanju analiza usporedivosti, obveznici mogu doći do nezavisnih lica u jednoj djelatnosti, koje su imali gubitke tokom određenog vremenskog perioda, kao i lica koja su ostvarila dobit, s tim da porezni obveznik u ovim slučajevima isključuje kao uporedive nezavisna lica sa sljedećim finansijskim rezultatom:

- a) prosječno ponderisani gubitak za testirani period ili
- b) gubitak nastao za više od polovine testiranih perioda.

Član 43. (Reklasifikacija transakcije)

(1) Ispitivanje kontrolisane transakcije se zasniva na transakciji koja je stvarno izvršena od strane poreznog obveznika u mjeri u kojoj je usklađena sa metodama opisanim u ovom Pravilniku. Međutim, kada se posmatra sporazum/ugovor između povezanih lica, u obzir se ne uzimaju samo ugovorni uslovi, već i stvarno ponašanje učesnika transakcije.

(2) Prilikom utvrđivanja cijene van dohvata ruke, Porezna uprava Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Porezna uprava) može zanemariti i ponovno reklasifikovati kontrolisanu transakciju pod sljedećim uslovima:

a) kada se ekonomska suština transakcije razlikuje od njenog ugovorenog oblika ili b) ako je oblik i sadržaj transakcije isti; dogovori koje se odnose na transakciju, kada se promatraju zajedno, se razlikuju od onih koji bi postojali kod nezavisnih lica u ponašanju na tržišno - racionalan način, a stvarna struktura transakcije praktično onemogućava Poreznoj upravi da odredi odgovarajuću cijenu.

Član 44. (Gubici u poslovanju)

(1) Očekivani gubici u poslovanju su prihvatljivi iz poslovnih i finansijskih razloga kao što su gubici uslijed pokretanja posla, strategija ulaska na tržište, neuspjeh u istraživanju i razvoju.

(2) Prilikom utvrđivanja da li su gubici prihvatljivi, važno je osigurati da se kontrolisana transakcija posmatra u poslovnom i ekonomskom smislu. Obveznik treba da utvrdi da su gubici posljedica poslovne prirode te se očekuje da osigura dokumentaciju koja opisuje faktore utjecaja na cijene koje nisu transferne, a koje su doprinijele gubitku.

(3) Za ugovornog proizvođača, koji obavlja samo proizvodnju po nalogu povezanog lica bez obavljanja funkcija kao što je uspostavljanje operativne strategije, istraživanja i razvoja, prodaje, se očekuje da će održavati konzistentan nivo profitabilnosti. U slučaju da ugovorni proizvođač iskazuje gubitke, on mora dokazati da ovi gubici nisu rezultat njegovih transakcija s povezanim licem.

Član 45. (Prilagođavanje uporedivih transakcija)

(1) Prilagođavanje uporedivih transakcija je važan element analize uporedivosti koja, kada se primjenjuju na odgovarajući način, poboljšava tačnost i pouzdanost uporedbe. Razlike između transakcije sa kojom se upoređuje i uporedive, moraju se ispitati na način da se utvrdi i prilagodi osnova za upoređivanje koja će biti korisna za određivanje cijene van dohvata ruke.

(2) Prilagođavanjem uporedivih transakcija uklanjaju se razlike koje postoje između situacija koje se upoređuju i onog što bi moglo bitno utjecati na stanje koje se ispituje u metodologiji (npr. cijena ili marže). Prilagođavanje uporedivih transakcija ne treba se vršiti na razlike koje nemaju značajan utjecaj na uporedbu.

(3) Prilagođavanje uporedivih transakcija

uključuje računovodstvena prilagođavanja i prilagodbe funkcija ili/i rizika.

(4) Treba izbjegavati sljedeće situacije jer one ne poboljšavaju uporedivost:

a) usklađenja koja su upitna jer je osnovica kriterija uporedivosti široko postavljena;

b) previše prilagođavanja koje u većoj mjeri utječu na uporedivost, jer ukazuje da lice sa kojim se poredi u stvari nije dovoljno uporedivo;

c) prilagođavanje razlika koje materijalno ne utječu na uporedivost;

d) vrlo subjektivna prilagođavanja, kao što je razlika u kvaliteti proizvoda.

D. Usluge unutar grupe MPL

Član 46. (Pojam)

(1) Usluge unutar grupe MPL su usluge koje pruža jedan ili više članova grupe MPL u korist drugih članova unutar grupe MPL-a.

(2) Vrste usluga koje članovi grupe MPL-a mogu pružati jedni drugima uključuju, ali nisu ograničeni na, upravljačke, tehničke i administrativne usluge, usluge podrške, nabavka, marketing i distribucija, te druge komercijalne usluge koje obično oni mogu pružiti s obzirom na prirodu poslovanja grupe MPL-a.

(3) Pojam usluge unutar grupe MPL-a, ne uključuju sljedeće:

a) aktivnosti dioničara,

b) duple usluge,

c) sporedne koristi iz usluge drugima,

d) usluge na "poziv".

Član 47. (Aktivnost dioničara)

(1) Aktivnost dioničara se odnosi na aktivnosti koje član unutar grupe MPL (obično matično društvo ili holding) obavlja isključivo zbog svoje odgovornosti kao dioničara odnosno vlasničkog interesa u jednom ili više članova grupe MPL-a.

(2) Aktivnosti dioničara uključuju, ali nisu ograničene, sljedećim troškovima i to:

a) Troškovi koji se odnose na sastanke dioničara matičnog društva, izdavanje dionica u matičnom društvu, troškovi nadzornih odbora i sl.,

b) Troškovi koji se odnose na izvještavanje i zakonske zahtjeve matičnog društva, kao što su konsolidovani izvještaji ili drugi izvještaji za dioničare, revizija i sl. i

c) Troškovi prikupljanja sredstava za pripajanje novih lica matičnom društvu (ne uključuje postojeće) i sl.

Član 48. (Duple usluge)

(1) Duple usluge uključuju usluge koje obavlja jedan član grupe MPL-a, a drugi ih samo fakturira, ili uslugu obavlja treća strana, a fakturira je jedna od članica grupe MPL-a. U takvim slučajevima, dupliranje usluga se automatski isključuje.

(2) Izuzetno od stava (1) ovog člana sposobnost člana grupe MPL-a da samostalno obavlja usluge (na primjer u smislu kvalifikacija, stručnosti i dostupnosti lica) moraju se uzeti u obzir prilikom procjene dupliranja izvršenih usluga.

(3) Duplim uslugama ne smatraju se:
a) usluge pružene u posebnim okolnostima u kojima je dupliranje usluga samo privremeno, a posebno kod slučaja implementacije novog IT sistema, gdje privredno društvo može istovremeno nastaviti sa radom na postojećem IT sistemu za kratak period, u cilju da se isključe nepredviđene okolnosti koje se mogu pojaviti tokom početne implementacije ili
b) usluge pružene da bi se smanjio rizik od pogrešne poslovne odluke kao što je drugo pravno mišljenje o određenom projektu i sl.

Član 49. (Sporedne koristi iz usluge drugima)

(1) Sporedne koristi iz usluge drugima se odnose na usluge koje je jedan član MPL pružio drugom, ali je imao i slučajnu ili sporednu korist treći član grupe MPL-a.

(2) Izuzetno od stava (1) ovog člana, sporednim ili slučajnim koristima se ne smatraju pružene usluge za koje je nezavisno lice spremno da plati za aktivnost od koje ima korist od slučajnog davaoca.

Član 50. (Usluge "na poziv")

(1) Usluge "na poziv" uključuju usluge koje se pružaju članovima grupe MPL preko uslužnog servisa grupe MPL-a kao što su: finansijske, upravljačke, tehničke, IT, pravne ili savjetodavne i sl. usluge, članovima grupe MPL-a u bilo kojem trenutku.

(2) Usluge "na poziv" se ne zaračunavaju pod sljedećim okolnostima:

a) usluga je lako i brzo dostupna čak i bez stand-by aranžmana;
b) potencijalna potreba za takvom uslugom je neizvjesna;
c) kada ne postoji ili je neznatna korist iz te usluge.

(3) U slučajevima kada postoje posebne okolnosti koje zahtijevaju da se usluge "na poziv" naplaćuju, mora se dokazati da je nezavisno lice u sličnim okolnostima spremno osigurati dostupnost tih usluga kada se pojavi potreba za njom.

Član 51. (Test korisnosti)

(1) U svrhu utvrđivanja da li su usluge unutar grupe MPL-a izvršene, a da nisu usluge iz člana 46. stav (3) ovog Pravilnika, porezni obveznik primjenjuje test korisnosti na činjenice i okolnosti koje se odnose na njihove aktivnosti.

(2) Test korisnosti zahtijeva razmatranje kroz sljedeće situacije:

a) ukoliko se aktivnost obavlja za drugo lice koje prima korist, ili je razumno očekivati da će dobiti korist od takvih aktivnosti, usluga se smatra da je pružena i ako se očekivana korist ne materijalizira;
b) ukoliko objektivno postoji bilo kakva poslovna ili stvarna potreba za aktivnosti koje treba obaviti za primaoca usluge, a nezavisno lice bi bilo spremno platiti pružaocu usluga za obavljanje tih aktivnosti, usluga se smatra da je pružena, odnosno ukoliko nezavisno lice nije spremno da plati jer korist nije znatna, smatra se da usluga nije pružena;
c) ukoliko korist ima ekonomsku ili poslovnu vrijednosti za koju je očekivati da će nezavisno lice platiti za primanje te koristi ili se plaća za davanje koristi, usluga se smatra izvršenom, a ukoliko ne, smatra se da usluga nije pružena.
d) ukoliko su koristi prepoznatljive i moguće ih je vrednovati, odnosno moguće ih je direktno i značajno identifikovati, smatra se da je usluga izvršna, u suprotnom, usluga se ne smatra da je pružena.

Član 52. (Analiza uporedivosti usluga)

(1) Kod analize uporedivosti usluga, pored navedenih odredbi ovog Pravilnika, porezni obveznik primljene usluge treba analizirati:
a) sa aspekta pružaoca usluge gdje određuje cijenu koju bi platilo nezavisno lice, uzimajući u obzir troškove i
b) sa aspekta primaoca usluge gdje određuje cijenu koju je spreman da plati prema

nezavisnom licu kojem je pružena usluga pod sličnim uslovima i okolnostima.

(2) Metode transfernih cijena koje su najprikladnije za određivanje naknada za izvršenu uslugu su:

- a) metoda uporedivih nekontroliranih cijena;
- b) metoda cijene koštanja uvećane za uobičajenu zaradu i
- c) metoda transakcijske neto marže.

(3) Kod određivanje baze troška u primjeni metoda iz stava (2) ovog člana, porezni obveznik treba uzeti u obzir način utvrđivanja cijene (direktan ili indirektan) te koji troškovi su polazna osnova.

(4) Kod direktnog načina utvrđivanja cijene, potrebno je prvo jasno identifikovati:

- a) stvarni rad;
- b) korisnost usluge;
- c) osnov naplate i
- d) troškove u realizaciji usluge.

(5) Direktan način utvrđivanja cijene usluge ima prednost u odnosu na indirektni način.

(6) Indirektan način utvrđivanja cijene usluge podrazumijeva korištenje određenog alokacijskog ključa ili procijenu, ovisnoproccjenu, zavisno od prirode i stepena korištenja usluge.

Član 53. (Prefakturisani troškovi)

(1) Ukoliko lice u grupi MPL koje je zaduženo da pruža usluge grupaciji (uslužni servis grupacije) osigura pružanje usluga i vrši plaćanje u ime povezanih lica, te se usluge prema krajnjim korisnicima trebaju naplaćivati bez naknade u slučajevima da:

- a) fakturisana usluga Fakturisana usluga je u korist povezanih lica;
- b) fakturisana usluga Fakturisana usluga je naplaćena po principu van dohvata ruke;
- c) lice u grupi MPL-a je samo agent u plaćanju i ne dodaje vrijednost pruženoj usluzi;
- d) troškovi pruženih usluga su pravna ili/ugovorna obaveza povezanog lica. Ovaj uslov je ispunjen ukoliko je lice iz grupe MPL-a pravno i ugovorno odgovorno za obavezu plaćanja pružene usluge, pod uslovom da ima pisani ugovor sa povezanim licem kojim se preuzimaju obaveze koje se odnose na pruženu uslugu.

(2) Uslužni servis grupacije može obračunati i naplatiti naknadu po principu van dohvata ruke za svoju aktivnost ugovaranja i plaćanja usluge u ime povezanih lica u slučaju da se pomenuta naknada zasniva na troškovima utrošenih

resursa u obavljanju navedenih aktivnosti; te odražava obim dodane vrijednosti za povezana lica u grupi MPL-a u vidu koristi od takve usluge.

E. Usluge podrške

Član 54. (Usluge podrške)

(1) Porezni obveznici koji primaju određene usluge podrške od strane matičnog pravnog lica ili uslužnog servisa grupacije trebaju izvršiti odgovarajuće analize transfernih cijena za određivanje naknade van dohvata ruke za obavljanje takvih usluga, ukoliko nisu usluge iz člana 46. stav (3) ovog Pravilnika.

(2) Iznimno od stava (1) ovog člana porezni obveznici kod usluga podrške mogu primijeniti naknadu od 5% vrijednosti na troškove kao naknadu po principu van dohvata ruke kada su ispunjeni sljedeći uslovi, i to:

- a) usluge podrške odnose se na aktivnosti iz člana 55. ovog Pravilnika;
- b) pružalac usluga ne nudi usluge podrške nezavisnim licima.

Član 55. (Vrste usluga podrške)

Usluge podrške uključuju usluge u oblasti:

- a) računovodstva i revizije – čuvanje računovodstvenih evidencija, priprema finansijskih izvještaja, vršenje operativne i finansijske interne revizije i sl.;

- b) upravljanje potraživanjem i dugovanjem - procjena i provjera podataka o računima potraživanja i obaveza za potrebe finansijskog izvještavanja, naplaćivanje potraživanja, plaćanja dobavljačima i nabavke i sl.;

- c) budžetiranje - prikupljanje podataka za potrebe izrade budžeta, procjena, izvještaje i sl.;

- d) IT podrška - pružanje usluga tehničke pomoći, kao što su otklanjanje greške, arhiviranje, snimanje, podršku u korištenju hardvera i softvera, održavanje IT infrastrukture i sl.;

- e) administracija baze podataka - održavanje kompjuterskih baza podataka, uključujući pohranu podataka, ali bez analitičke usluge na pohranjenim podacima i sl.;

- f) primanja zaposlenih – upravljanje ljudskim resursima, naknade i primanja zaposlenima, osiguranja zaposlenih (zdravstvo i osiguranje života) naknade zaposlenima kao poticaj, raspodjela dobiti i sl.;

- g) opća administracija - opće i administrativne funkcije, kao što su opća kupovina, unos podataka, fotokopiranje/skeniranje materijala,

zakazivanje pregleda, obrada teksta, održavanje registar datoteka i sl.;

h) pravne usluge – pružanje općih pravnih usluga kao što je pravno savjetovanje, izrada pravnih akata i sl.;

i) obračun plata
Obračun plaća - kompilacija i verifikacija radnog vremena zaposlenih, potraživanja troškova naknada za izračunavanje plaće, provizije i naknade, što uključuje pripremu i provjere plaća i aranžman za kreditiranje takve isplate na račune zaposlenih,

j) korporativna komunikacija - upravljanje internom i eksternom komunikacijom kao korporativnom politikom i sl.;

k) kadrovska politika i regrutovanje - upravljanje potrebom za zapošljavanjem, problemima s izvršavanjem, zaštita uposlenih, organizacija i realizacija planova zapošljavanja, npr. objavljivanje otvorene pozicije i procjena kandidata i sl.;

l) porezno savjetovanje – porezno planiranje, priprema raznih poreznih prijava, proračuna, povrata, forme i odgovora na upite za podnošenje poreznim vlastima i obrada prijava i plaćanja poreza i sl.;

m) obuka i razvoj zaposlenih - upravljanje i provođenje obuke i razvojnih programa za zaposlene i sl.

Član 56.

(Udruživanje troškova podrške)

(1) Članovi grupe MPL-a mogu povremeno ugovarati udruživanja troškova između sebe na način da dijele troškove usluga podrške, što proizlazi iz zajedničke potrebe za takvim uslugama, a rezultat je obostrana korist.

(2) Učesnik u ugovoru udruživanja troškova mora:

a) razumno očekivati da će imati koristi ili zapravo ima koristi od usluga na koje se troškovi koji se dijele odnose; i

b) doprinijeti da se princip van dohvata ruke primjenjuje. Doprinos se određuje u odnosu na prirodu i obim očekivanih pogodnosti koje prima svaki učesnik.

(3) Fakturisanje troškova bez naknade prema povezanim licima može se vršiti kod ugovora udruživanje troškova ukoliko su ispunjeni sljedeći uslovi:

a) udio svakog učesnika troškova mora se izraziti novčano;

b) usluge se ne pružaju nezavisnim licima;

c) pružanje usluga povezanim pravnim licima nije glavna djelatnost davatelja usluga. To će zavisiti od konkretnih činjenica i okolnosti svakog slučaja. Ukoliko troškovi pružanja

usluga ne prelaze 15% od ukupnih troškova davatelja usluga, na osnovu finansijskih izvještaja (bilans uspjeha), za te usluge se pretpostavlja da nisu glavna djelatnost pružaoca usluge;

d) usluge koje pruža su navedene u članu 55. ovog Pravilnika i

e) postoji dovoljno dokumentacije koja dokazuje da stranke trebaju ući u aranžman troškova udruživanja prije pružanja usluga.

(4) Porezni obveznik mora čuvati dokumentaciju o transfernim cijenama koja se odnosi na aranžman udruživanje troškova, a koja minimalno treba sadržavati:

a) opis vrste usluga;

b) razloge za odabir određenog načina raspodjele troškova;

c) priloge svakog učesnika aranžmana;

d) naknade koje su predviđene; i

e) detalji proračuna koristi.

F. Ugovori o sudjelovanju u troškovima

Član 57.

(Ugovor o sudjelovanju u troškovima)

(1) Ugovori o sudjelovanju u troškovima je okvirni sporazum između pravnih lica o podjeli troškova i rizika razvoja, proizvodnje ili sticanja imovine, usluga ili prava, te o određivanju vrste i obima udjela svakog učesnika u toj imovini, uslugama ili pravima.

(2) Postoje dva glavna tipa ugovornih odnosa i to:

a) aranžman za zajednički razvoj nematerijalne imovine u kojem svaki učesnik doprinosi različitim sredstvima, resursima i stručnosti i dobija udio prava u razvijenoj imovinu na osnovu svog doprinosa.

b) uslužni aranžman kojim se ugovara ili zajedničko finansiranje, ili dijeljenje troškova i rizika za razvoj, ili sticanje imovine, ili za dobijanje usluge, kroz udruživanje sredstava za razvoj, za reklamne kampanje, zajedničko učešće na tržištu i sl.

(3) Ukoliko uslužni aranžman iz stava (2) tačka b) ovog člana ne rezultira imovinom koja je proizvedena, razvijena ili stečena, primjenjuju se odredbe ovog Pravilnika koje se odnose na usluge unutar grupe MPL-a, neovisno da li je aranžman opisan kao takav ili ne.

Član 58.

(Ugovorni odnosi)

(1) Provjera, da li se ugovor o sudjelovanju u troškovima izvršava u skladu sa principom van dohvata ruke, vrši se na sljedeći način:

a) da li se pristupilo ugovoru s oprezom i poslovnom predrasudom sticanja koristi, jer nezavisno lice neće ući u ugovor u koji vrijednost doprinosa premašuje očekivanu korist. Procjena očekivanih koristi izračunava se na dva načina:

1) kroz očekivani dodatni prihod koji će biti generiran ili očekivane uštede po tom osnovu, ili

2) korištenjem odgovarajućih alokacijskih ključeva, npr. na osnovu prodaje, jedinica koje se koriste, proizvoda ili prodaje, bruto ili operativna dobit, broj zaposlenih, uloženom kapitalu i sl.

b) da li su uslovi ugovora u skladu sa ekonomskom suštinom, sudeći prema okolnostima koje su poznate ili razumno predvidive u trenutku ulaska u ugovorni odnos.

(2) Razmatranje za pristupanje, povlačenje ili prestanak ugovora, po principu van dohvata ruke, treba rješavati na sljedeći način:

a) ukoliko doprinos učesnika nije u skladu sa očekivanom koristi od ugovora, bit će potrebno izjednačavanje plaćanja između učesnika u svrhu prilagodbe doprinosa; ili

b) ukoliko učesnik prije izlaska iz ugovora, vrši prijenos svojih prava na drugog učesnika u ugovoru, učesniku koji izlazi mora biti nadoknađena vrijednost prenesenog prava (buy in plaćanje). Iznos buy in plaćanja se utvrđuje na osnovu cijene nezavisne strane koju bi platila za pravo koje se prenosi, uzimajući u obzir proporcionalni udio u ukupnoj očekivanoj koristi koja će biti primljena od ugovora.

c) ukoliko učesnik odlaže dio ili sva svoja prava, treba mu biti nadoknađena plaćanjem po principu van dohvata ruke (buy out plaćanje).

G. Nematerijalna imovina

Član 59. (Pojam)

(1) Nematerijalna imovina su jedinstvene vrijednosti intelektualnog ili nematerijalnog sadržaja koji se mogu, pravno ili ne, zakonski zaštititi.

(2) Nematerijalna imovina može se svrstati u dvije grupe:

a) trgovačka nematerijalna imovina, kao što su patenti, istraživanje i razvoj, know-how, dizajn i modeli koji se koriste u proizvodnji proizvoda ili pružanju usluga; i

b) marketing nematerijalna imovina, kao što je robna marka i trgovački naziv koji se koriste u

eksploataciji proizvoda, liste kupaca, kanali distribucije i sl.

Član 60. (Aspekti nematerijalne imovine)

(1) Kod nematerijalne imovine neophodno je prvo utvrditi postojanje takve imovine te koristi od te imovine. Ukoliko pravno lice iskazuje veće od prosječne stope povrata na imovinu ili veće od prosjeka dobiti za dati nivo fizičke imovine iznad određenog vremenskog perioda, to ukazuje na vjerovatno prisustvo nematerijalne imovine,

(2) Nematerijalna imovina koja se uzima za potrebe transfernih cijena nije uvijek prepoznata kao nematerijalna imovina za računovodstvene svrhe. Na primjer, troškovi vezani za razvoj nematerijalne imovine se kroz troškove kao što su istraživanje i razvoj iskazuju kao rashod, a ne kapitaliziraju se.

Član 61. (Vrsta nematerijalne imovine)

(1) Kod lica koja imaju pravo na naknadu s osnova nematerijalne imovine mora biti utvrđeno postojanje nematerijalne imovine.

(2) Pravno vlasništvo nad nematerijalnom imovinom ili ugovor predstavljaju polazišnu osnovu za određivanje koji članovi MPL-a imaju pravo na naknadu.

(3) Ukoliko ne postoji ni ugovor, ugovorni odnosi stranaka se određuju na osnovu njihovog ponašanja i ekonomskih principa koji općenito uređuju odnose između nezavisnih lica, odnosno ukoliko ne postoji pravno vlasništvo određuje se ekonomsko vlasništvo nad tom imovinom.

(4) Ukoliko je pravni vlasnik odvojen od lica koje je razvilo tu imovinu, tj. ekonomskog vlasnika lice koje je razvilo tu imovinu ima pravo na naknadu po principu van dohvata ruke za razvojnu uslugu. Naknada može biti:

a) naknada troškova (s odgovarajućim elementom dobiti), ukoliko je u pitanju ugovorni pružalac razvoja (efektivni pružalac usluga), ili

b) naknada paušalno (s povratkom povezane nematerijalne imovine), ako investitor snosi sve troškove i rizike razvoja.

(5) Plaćanje za prijenos nematerijalne imovine između povezanih lica može biti putem:

a) direktne prodaje (paušalno plaćanje); ili

b) ugovor o licenci za autorska prava.

Član 62.
(Marketing nematerijalna imovina)

(1) Vrijednost marketing nematerijalne imovine zavisi od mnogo faktora, uključujući i:

- a) ugled i kredibilitet trgovačkog imena ili zaštitnog znaka,
- b) kvalitete robe ili usluge koje se pružaju pod trgovačkim imenom ili zaštitnim znakom u prošlosti,
- c) distribuciju i dostupnost roba ili usluga koje su na tržištu;
- d) obim troškova i uspjeh promocije kako bi se potencijalni kupci upoznali sa robom ili uslugama.

(2) Kod nematerijalne imovine bitno je da kad distributer zapravo snosi troškove svoje marketinške aktivnosti, a gdje su ti troškovi i rizici koji su nastali kao i funkcije koje obavlja premašili one koji kod nezavisnog distributera pod sličnim okolnostima mogu nastati ili ih obavlja u korist svojih aktivnosti distribucije, očekuje se da će distributer dobiti udio iz dobiti od nematerijalne imovine povezanih lica od vlasnika zaštitnog znaka ili u vezi sa nematerijalnom imovinom.

Član 63.
(Metodologija kod nematerijalne imovine)

(1) Metoda kontrolisane uporedive cijene se koristi kod vrednovanja transakcija koje uključuju nematerijalnu imovinu. Ukoliko postoje problemi u identifikovanju uporedive, primjenjuje se metoda podjele dobiti – rezidualni pristup ili bilo koja druga metoda koja može pružiti najviši stepen uporedivosti u kojoj obje strane u transakciji doprinose vrijednosti nematerijalne imovine.

(2) Kod određivanja vrijednosti po principu van dohvata ruke kod prijenosa nematerijalne imovine, lice koje je davalac licence ili kupac nematerijalne imovine uzima u obzir sljedeće:

- a) funkcionalnom analizom izdvaja vrstu, vrijednost i očekivani vijek trajanja nematerijalne imovine, kao i mišljenje stručnjaka o vrijednosti te imovine, ako je potrebno;
- b) određivanje stope povrata koja bi trebala biti srazmjerna iznosu plaćene naknade;
- c) osigurati da plaćeni iznos naknade ima ekonomskog smisla, te da će je lice koje će koristiti tu imovinu iskoristiti.

(3) Pri određivanju relativne vrijednosti doprinosa svaka strana, kod uporedivosti transakcije, ispituje količinu, prirodu i troškove nastale u razvoju, ili održavanje nematerijalne

imovine. Ostali faktori koje se trebaju razmotriti uključuju:

- a) očekivane koristi i/ili korisnost nematerijalne imovine;
- b) uslove ugovora, uključujući geografska ograničenja, trajanje licence, pregovaračka prava i ekskluzivnost prava;
- c) prednosti davaoca licence, koje proizlaze iz razmjene informacija o iskustvima licence te doprinosi daljem razvoju imovine;
- d) mogućnost pod - licenciranja;
- e) prava na ažuriranje, reviziju ili izmjene nematerijalne imovine; ili
- f) pružanje tehničke pomoći, robne marke i know - how uz pristup patenta.

Član 64.
(Cijena nematerijalne imovine)

(1) Prilikom određivanja cijene van dohvata ruke nematerijalne imovine uzima se u obzir korisnost i davaoca licence i sticaoca licence.

(2) Davalac licence treba da nadoknadi troškove u vezi sa razvojem nematerijalne imovine i ostvari razuman povrat.

(3) Vrijednost nematerijalne imovine kod primaoca treba biti očekivana korist (dodatni profit) koji će nematerijalna imovina stvoriti, što je obično ključni faktor u određivanju cijena nematerijalne imovine za obje strane.

(4) U primjeni principa van dohvata ruke kod određivanja cijena nematerijalne imovine potrebno je razumijevanje vrste i karakteristike nematerijalne imovine kao i identifikacija faktora koji doprinose vrijednosti nematerijalne imovine.

H. Finansiranje unutar grupe MPL

Član 65.
(Pojam)

(1) Finansiranje unutar grupe MPL-a predstavlja oblik finansijske usluge između povezanih lica odnosno finansijsku pomoć, koja uključuje kredite, kamate na kredite, avanse i/ili dugovanja, kao i pružanje bilo kakve sigurnosti ili garancije s osnova finansijske pomoći.

(2) Aranžmani unutar grupe MPL-a iz stava (1) ovog člana između povezanih lica mogu nastati kad obveznik, direktno ili indirektno, uzima ili daje povezanom licu finansijsku pomoć.

(3) U obje situacije, obveznik treba naplatiti ili platiti kamate povezanom licu po stopi koja je u skladu sa stopom koja bi bila naplaćena u

sličnoj transakciji između nezavisnih lica po principu van dohvata ruke.

Član 66. (Metoda)

(1) Kamatna stopa po principu van dohvata ruke je kamatna stopa obračunata u trenutku kada je finansijska pomoć odobrena u nekontrolisanim transakcijama sa ili između nezavisnih lica.

(2) Pri određivanju kamatne stope po principu van dohvata ruke za finansijsku pomoć, metoda uporedive nekontrolisane transakcije smatra se najpouzdanijom metodom.

(3) Metodom uporedive nekontrolisane cijene određuje se kamatna stopa kao referentna kamatna stopa između nezavisnih lica za kredit sa vrlo sličnim uslovima.

Član 67. (Uporedivi faktori)

(1) Uporedni faktori u analizi finansijskih transakcija i određivanje cijene van dohvata ruke – kamatne stope uključuju:

- a) prirodu i svrhu finansijske pomoći;
- b) iznos, trajanje i uslove finansijske pomoći;
- c) vrstu kamatne stope (npr. fiksna ili promjenjiva kamatna stopa);
- d) ugrađene mogućnosti;
- e) garancije uključene u finansijsku pomoć;
- f) kolateral za finansijsku pomoć;
- g) kreditna sposobnost dužnika;
- h) lokacija povjerioca i dužnika.

(2) Porezni obveznici su dužni da osiguravaju dokumentaciju kojom dokazuju da su uslovi za finansijsku pomoć unutar grupe MPL-a, posebno kamatne stope, po principu van dohvata ruke. To uključuje izradu analize uporedivosti na način da vrše usklađivanja realnog nivoa iznosa kamata i dokumentacije s drugim faktorima.

IV. POSTUPAK DOKAZIVANJAA. Dokumentacija

Član 68. (TP dokumentacija)

(1) Porezni obveznici koji učestvuju u transakcijama sa povezanim licima, i ako primjenjuju princip van dohvata ruke, treba da posjeduju evidencije, dokumente i izvještaje (u daljem tekstu: TP dokumentacija) kao dokaze da je cijena u tim transakcijama utvrđena po principu van dohvata ruke.

(2) TP dokumentacijom porezni obveznik dokazuje da je izvršio temeljnu procjenu svojih transakcija sa povezanim licem po pravilima transfernih cijena, prije ili u vrijeme podnošenja porezne prijave.

(3) Prilikom sačinjavanja TP dokumentacije, obveznik treba koristiti najnovije dostupne informacije i podatke.

Član 69. (Obim i nastanak TP dokumentacija)

(1) Porezni obveznik treba da izvrši procjenu adekvatnosti i obima svoje TP dokumentacije kroz procjenu utjecaja sljedećih faktora na osnovu činjenica i okolnosti:

- a) da li je rizik transfernih cijena u njegovim transakcijama ili dogovorima visok; i
- b) da li je u mogućnosti da dokaže poštovanje principa van dohvata ruke.

(2) TP dokumentacija treba da odražava napore poreznog obveznika u svrhu osiguranja adekvatnosti i pouzdanosti prilikom:

- a) utvrđivanja činjenica i okolnosti transakcije;
- b) vršenja analize uporedivosti i primjeni adekvatnih metoda transfernih cijena; i
- c) dokumentovanja i čuvanja relevantne dokumentacije.

(3) TP dokumentacija treba odražavati okolnosti kontrolisane transakcije, a porezni obveznik treba pružiti i dodatne podatke ili informacije koje nisu precizno navedene ovim Pravilnikom, a koje su relevantne za utvrđivanje cijene van dohvata ruke.

(4) S obzirom da vrsta i obim TP dokumentacije zavisi od pojedinačnih činjenica i okolnosti određene transakcije, svaki obveznik treba cijeniti značaj svojih transakcija u odnosu na svoje poslovanje te utjecaj dodatnih troškova pripreme TP dokumentacije.

(5) TP dokumentacija se smatra da je nastala ako je:

- a) nastala u trenutku kad je porezni obveznik pristupao transakciji ili u provedbi dogovora, shodno politici transferne cijene i
- b) nastala usljed materijalne promjene koja prilikom razmatranja transakcija pojedinačno ili zajedno, utječe na utvrđenu visinu prihoda ili rashoda.

B. Sadržaj TP dokumentacije

Član 70. (Vrste TP dokumentacije)

(1) TP dokumentacija treba da bude organizovana na nivou grupe MPL (master file) i na nivou poreznog obveznika (local file).

(2) TP dokumentaciju na nivou grupe MPL-a obavezni su dostaviti porezni obveznici koji imaju konsolidovani bruto prihode iznad 750 miliona EUR-a odnosno protuvrijednost u konvertibilnoj marki po kursu Centralne banke Bosne i Hercegovine, u izvještajnom poreznom periodu.

Član 71.

(TP dokumentacija na nivou grupe MPL-a)

(1) Na nivou grupe MPL-a, TP dokumentacija treba da osigura informacije i podatke koji omogućavaju dovoljan pregled poslovanja grupe MPL-a, a koje su relevantne za poslovne aktivnosti u Bosni i Hercegovini. Relevantne informacije uključuju pregled poslovanja grupacije, organizacionu strukturu, prirodu poslovanja i politiku transfernih cijena.

(2) TP dokumentacija treba sadržavati relevantne informacije i podatke i to:

a) opće informacije o grupi MPL-a na kraju poslovne godine, koje uključuju detalje cjelokupne (globalne) organizacione strukture, prikaz geografskih odredišta, vlasništvo i povezanost između lica unutar grupe MPL-a, transakcije sa poreznim obveznikom.
b) opis poslovanja grupe MPL-a koje su značajne za poslovanje poreznog obveznika u datoj poslovnoj godini, a što između ostalog uključuje:

1) djelatnosti grupe MPL-a, proizvode, usluge, geografska tržišta, ključni konkurenti;

2) dinamika industrije, tržište, regulativa i ekonomski uslovi u kojima grupa MPL-a posluje;

3) strategije, uključujući bilo koje značajne promjene u prethodnim godinama kao što je restrukturiranje, akvizicija ili podjela.

4) značajni pokretači poslovanja, uključujući pregled nematerijalne imovine i povezanih lica koji su pravni vlasnici iste;

5) osnovne poslovne aktivnosti i funkcije svake strane u grupi MPL-a, uključujući prikaz lanca vrijednosti proizvoda i usluga;

6) poslovna povezanost (nabavka, prodaja, razvoj, vlasništvo ili korištenje nematerijalne imovine, finansijski aranžmani...) između povezanih lica;

c) finansijsko stanje grupe MPL-a za poslovnu godinu što uključuje finansijske izvještaje članica grupe MPL-a koji su poslovno povezani sa poreznim obveznikom.

Član 72.

(Nematerijalna imovina grupe MPL-a)

TP dokumentacija o nematerijalnoj imovini grupe MPL-a treba sadržavati podatke i informacije:

a) opis strategije MPL-a za razvoj, vlasništvo i eksploataciju nematerijalne imovine, uključujući lokaciju objekata za istraživanje i razvoj i mjesto upravljanja istraživanjem i razvojem;
b) popis nematerijalne imovine MPL-a koja je značajna za transferne cijene i nad kojim članica MPL-a ima pravno vlasništvo;

c) lista važnih ugovora između povezanih lica koje se odnose na nematerijalnu imovinu, uključujući ugovore o sudjelovanju u troškovima, ugovor za naučne usluge, ugovori o licenciranju i sl.

d) opis politike transfernih cijena grupe MPL-a koje se odnose na istraživanje i razvoj nematerijalne imovine.

e) opšti opis svih važnih prijenosa nematerijalne imovine među povezanim licima u toku poreznog perioda, uključujući lica, države i naknade.

Član 73.

(Finansijske aktivnosti grupe MPL-a)

TP dokumentacija o finansijskoj aktivnosti MPL-a treba sadržavati:

a) opšti opis kako se grupa MPL-a finansira, uključujući važne finansijske ugovore sa nezavisnim licima;

b) identifikacija članice MPL-a koja pružaju uslugu finansiranja grupe MPL-a, uključujući i državu i mjesto stvarne uprave tog lica.

c) opšti opis politike transfernih cijena koje se odnose na finansijske aranžmane između povezanih lica.

Član 74.

(Ostale aktivnosti grupe MPL-a)

(1) TP dokumentacija o finansijskoj poziciji i poreznoj politici MPL-a treba sadržavati godišnje konsolidovane finansijske izvještaje za fiskalnu godinu, kao i politike finansijskog izvještavanja.

(2) TP dokumentacija treba sadržavati i politike koje se odnose na raspodjelu prihoda među zemalja i alokacijske ključeve.

Član 75.

(TP dokumentacija poreznog obveznika)

(1) Na nivou poreznog obveznika, TP dokumentacija treba da osigura dovoljno informacija i podataka o poreznom obvezniku,

njegovom poslovanju i transakcijama sa povezanim stranama. Detaljne informacije uključuju poslovne operacije i posebne transakcije sa povezanim licima.

(2) TP dokumentacija treba sadržavati relevantne informacije i podatke i to:

a) opće informacije o poreznom obvezniku na kraju poslovne godine, što uključuje:

1) opis upravljačke strukture poreznog obveznika, uključujući opis pojedinaca i/ili pravnih lica kojima porezni obveznik izvještava i/ili odgovara, i država u kojima se oni nalaze odnosno gdje je glavni ured.

2) organizaciona struktura poreznog obveznika, sa brojem uposlenih u svakom djelu pravnog lica.

b) opis poslovanja poreznog obveznika za poslovnu godinu, što uključuje ili opšti opis ili detaljne informacije o:

1) djelatnosti poreznog obveznika, proizvodima i uslugama, tržištu, i ključnim konkurentima;

2) dinamika industrije/djelatnosti, tržište, regulativa i ekonomski uslovi u kojima posluje porezni obveznik;

3) strategija poreznog obveznika, uključujući bilo koje značajne promjene u prethodnim godinama kao što je restrukturiranje, akvizicija ili podjela, a koje utječu na poreznog obveznika.

c) opis transakcija između poreznog obveznika i povezanih lica koji su predmet TP dokumentacije za poslovnu godinu, što uključuje:

1) detalji transakcija između poreznog obveznika i povezanog lica, uključujući identitet povezanog lica, vezu, iznose i uključene države;

2) ugovore ili sporazume koji iskazuju uslove transakcija, uključujući i metodologiju formiranja cijena;

3) detaljna funkcionalna analiza (izvršene funkcije, korištena imovina i rizik) poreznog obveznika i relevantnog povezanog lica, uključujući izmjene u odnosu na prethodnu godinu.

d) analiza transferne cijene uključuje:

1) izbor metode transferne cijene i razloge zašto se ta metoda smatra najprikladnijom;

2) izbor testirane strane i razloge koji podržavaju izbor;

3) detalji o uporedivoj i pregled kriterija koji su utjecali na izbor;

4) analiza uporedivosti transakcije povezanih lica/testirane strane i uporedive;

5) detaljni pregledi bilo kojih prilagođavanja koje se vrše u svrhu uporedivosti;

6) cijena/marža van dohvata ruke, način obračuna i obrazloženje bilo koje pretpostavke,

7) razlozi koji obrazlažu upotrebu raspona van dohvata ruke,

8) segmentirani finansijski računi koji su povezani sa transakcijom prikazujući rezultate testirane strane, uključujući obrazloženje na korištene pretpostavke.

Član 76.

(1) Podaci i informacije iz člana 75. ovog Pravilnika nisu konačni. Porezni obveznik može uključiti bilo koje druge informacije i podatke koji mogu biti potrebni u njegovim okolnostima.

(2) Ukoliko je član grupe MPL-a pripremio sličnu TP dokumentaciju za svrhu poštivanja propisa druge porezne jurisdikcije, takva TP dokumentacija, ukoliko je značajna za poslovanje poreznog obveznika, može biti dio TP dokumentacije poreznog obveznika.

(3) Ukoliko se TP dokumentacija naslanja na prethodne godine, odgovarajuće ažuriranje je potrebno da bi odražavale materijalne promjene koje su relevantne u odnosu na činjenice i okolnosti.

Član 77.

(TP dokumentacija funkcionalne analize)

TP dokumentacija uporedivosti, funkcionalne analize i analize rizika uključuje:

a) opis karakteristika imovine ili usluga, funkcije koje obavljaju, zaposleni, preuzeti rizici, rokovi i uslovi ugovora, poslovne strategije, ekonomske okolnosti i bilo koje druge posebne okolnosti.

b) informacije o funkcijama koje obavljaju povezana lica koja su uključena u kontrolisanu transakciju, kao i opis rizika i imovine koja se koristi u mjeri u kojoj oni utječu ili na njih utječe kontrolisana transakcija koju sprovodi obveznik.

c) detalji uporedivih transakcija, za materijalnu imovinu: njegove fizičke karakteristike, kvalitet i dostupnost; za usluge: priroda i obim usluga; i za nematerijalnu imovinu: oblik transakcije, vrsta nematerijalne imovine, prava na korištenje nematerijalne imovine koje su dodijeljene i očekivane koristi od njegove upotrebe.

d) podaci prikupljeni i analiza izvršena na procjeni uporedivosti nekontrolisane transakcije sa relevantnim kontrolisanim transakcijama.

e) kriteriji koji se koriste u odabiru uporedivih transakcija/uslova uključujući baze podataka i ekonomske razloge.

f) identifikacija svih internih uporedivih transakcija/uslova.

g) korekcije koje uključuju detalje i razloge za korekcije uporedivih transakcija/uslova.

Član 78.

(Ostala TP dokumentacija)

(1) Porezni obveznici trebaju imati na raspolaganju dokumente i informacije koje su korištene u pripremi, te TP dokumentacija može uključivati:

- a) službene publikacije, izvještaje, studije i baze podataka;
- b) izvještaji istraživanja tržišta, studije koje objavljuju priznate institucije;
- c) tehničke publikacije priznatih institucija;
- d) pisma i druge korespondencije koje mogu dokumentovati dogovor između povezanih lica;
- e) prateća dokumentacija za ekonomski značajne aktivnosti i funkcije poduzete od strane obveznika. Na primjer, ukoliko stručnost i iskustvo zaposlenih čine sredstvo-ljudski resursi za obveznika, dokumentacija koja se odnosi na ovo osoblje može biti relevantna. Ovdje se uključuju: detalji iskustva; obrazovne kvalifikacije; područja od posebne stručnosti; opis i dužnosti posla; naknada; pismene izjave koje ključno osoblje i koriste obveznik u određivanju funkcija, rizici i imovine društva;
- f) druge relevantne dokumentacije.

C. Posebna TP dokumentacije

Član 79.

(TP dokumentacija za usluge unutar grupe MPL-a)

(1) Dokumentacija TP koja se odnosi na usluge unutar grupe MPL-a, treba sadržavati detaljan opis relevantnih transakcija usluga, gdje se svi aspekti transakcija moraju analizirati i dokumentirati, uključujući odgovore na pitanja: ko šta radi i za koga, gdje, zašto i kako se to radi, šta se koristi od imovine i sl.

(2) Obavezujući ugovor za usluge unutar grupe MPL-a, između obveznika i povezanih lica, između ostalih elemenata, trebao bi sadržavati i:

- a) detalje grupe lica MPL-a koje će pružati i primati usluge po ugovoru;
- b) detalji o vrsti i prirodi usluge koje se pruža;
- c) osnove za određivanje naknade koja se treba platiti;
- d) osnove za periodično povećavanje stopa (ako se primjenjuje);
- e) vrijeme i način izdavanja računa i plaćanja, i
- f) penali za kašnjenje u plaćanju računa.

(3) Porezni obveznik mora posjedovati dokaze o pružanju usluga unutar grupe MPL-a kako bi dokazao da je primalac usluge imao koristi od toga. Sveobuhvatan i kompletan opis tih pogodnosti može se sastojati od detaljnog opisa prednosti koji ima svako lice, kao i troškovi koji se izdvajaju.

Član 80.

(TP dokumentacija za nematerijalnu imovinu)

(1) TP dokumentacija koja se odnosi na nematerijalnu imovinu, između ostalog, treba sadržavati i:

- a) opis nematerijalne imovine, potencijal primjene na tržištu;
- b) prevladavajuće stope naknada na tržištu;
- c) uslovi korištenja, uključujući geografska i vremenska ograničenja i ekskluzivnost prava,
- d) singularnost pronalaska i period za koji je vjerojatno da ostane jedinstvena.
- e) pružanje tehničke pomoći, robne marke i know-how koji se pruža uz patent.
- f) očekivana dobit od licence, i koristi za licence koje proizlaze iz razmjene informacija o iskustvu licence.

(2) U pogledu marketing nematerijalne imovine, ugovor koji ukazuje na ugovor između povezanih lica treba sadržavati podatke i informacije o tome ko snosi rizik, troškove za marketing aktivnosti koje se trebaju poduzeti, kao i prirodu marketing troškova.

Član 81.

(TP dokumentacija za finansijske usluge)

Dokumentacija TP koja se odnosi na pružanje finansijskih usluga unutar grupe MPL-a treba sadržavati i ugovore o kreditu i sve njegove anekse, kao i ostalu dokumentaciju koja doprinosi vrednovanju kontrolisane transakcije po principu van dohvata ruke.

Član 82.

(TP dokumentacija za ugovore o sudjelovanju u troškovima)

TP dokumentaciju koja se odnosi na ugovor o sudjelovanju u troškovima, između ostalog, treba sadržavati:

- a) ugovore o sudjelovanju u troškovima i sve ostale ugovore koji se odnose na primjenu tog ugovora između potpisnika;
- b) identitet učesnika u ugovoru i bilo koja druga povezana lica koje će imati koristi od ugovora;
- c) obim aktivnosti koje su obuhvaćene ugovorom, uključujući bilo koju nematerijalnu imovinu u postojanju ili razvoju;
- d) trajanje ugovora;
- e) ukupan iznos doprinosa koji su nastali u skladu sa ugovorom;
- f) raspodjelu zadataka i odgovornosti;
- g) oblik i vrijednost početnih doprinosa svakog učesnika (uključujući i istraživanje) sa opisom kako se određuje vrijednost doprinosa i kako se primjenjuju računovodstvena načela;

- h) opis metoda koje se koriste za određivanje doprinosa svakog učesnika, uključujući projekcije koristi, obrazloženje i pretpostavke za projekcije i objašnjenje zašto je izabrana ta metoda;
- i) prirodu i obim efektivnog vlasničkog interesa svakog učesnika u rezultatima aktivnosti;
- j) način ili osnova na kojoj se trebaju mjeriti očekivane koristi;
- k) postupci za ulazak ili povlačenje iz aranžmana i njihove posljedice;
- l) politike i procedure plaćanja;
- m) materijalne razlike nastale između procijenjenih koristi i stvarne koristi koje ostvaruju, pretpostavke za projekciju budućih koristi;
- n) obim korištenja imovine od strane povezanih lica koje nisu učesnici, uključujući iznose naknade.

D. Izvještaji o transfernim cijenama

Član 83. (Izvještavanje)

(1) Porezni obveznik u momentu dostavljanja prijave poreza na dobit prema članu 49. Zakona u svojoj dokumentaciji treba da posjeduje Izvještaj o transfernim cijenama, koji minimalno, treba sadržavati sljedeće podatke o:

- a) organizacionoj strukturi i pregled poslovanja grupe povezanih lica kojoj pripada obveznik;
- b) analizi djelatnosti poreznog obveznika
- c) funkcionalnoj analizi;
- d) izboru metoda transferne cijene;
- e) zaključak.

(2) Izuzetno od stava (1) ovog člana, porezni obveznik koji obavlja transakcije sa povezanim licem u formi pozajmljivanja novca (pozajmice i krediti) može sačiniti Skraćeni Izvještaj o transfernim cijenama koji sadrži elemente iz stava (1) tačke a), d) i e) ovog člana.

(3) Skraćeni izvještaj o transfernim cijenama sačinjava i porezni obveznik u sljedećim situacijama:

- a) kada obveznik obavlja transakcije s povezanim licem u Federaciji i primjenjuje član 95. Pravilnika;
- b) kada se obavlja transakcija između povezanih lica – pozajmica koja se daje/prima između poreznog obveznika i povezanih lica u Bosni i Hercegovini;
- c) kada obveznik primjenjuje odredbu člana 54. stav (2) ovog Pravilnika;
- d) kada obveznik ima samo jednu jednostavnu (jednokratnu) transakciju sa povezanim licem, kao što je slučaj kupovine ili prodaje imovine (ne uključuje robu).

Član 84. (Organizacija grupe)

Organizaciona struktura i pregled poslovanja grupe povezanih lica kojoj pripada obveznik naročito uključuje:

- a) opis privredne aktivnosti u kojoj grupa povezanih lica posluje;
- b) organizaciona i pravna struktura grupe, uključujući, a ne ograničavajući se na, vlasnike, djelatnost i opće finansijske podatke;
- c) opće informacije o poreznom obvezniku, uključujući, a ne ograničavajući se na, historijat, vlasničku i organizacionu strukturu, pregled finansijskog poslovanja, poslovnu politiku, ključne poslovne faktore;
- d) osnovni podaci o povezanim licima - članovima grupe, sa kojima obveznik ima transakcije.

Član 85. (Analiza djelatnosti)

(1) U analizi djelatnosti navodi se opis svih djelatnosti u kojima posluje porezni obveznik, bez obzira na to koju je djelatnost definirao kao glavnu, što naročito uključuje:

- a) definiranje i klasifikaciju djelatnosti prema domaćim i internacionalnim propisima grupe MPL-a;
- b) informacije o tržišnim uslovima u toj djelatnosti: opći pregled tržišnih uslova, pregled posebnih zakonskih propisa ukoliko postoje, pregled tržišnog učešća, pregled glavnih konkurenata, dobavljača i kupaca;
- c) identifikiranje faktora koji imaju utjecaj na određivanje cijena u okviru pojedine djelatnosti, kao i na profitabilnost privrednih društava koja se bave odgovarajućom djelatnošću;
- d) identifikiranje rizika koji se javljaju u vezi sa poslovanjem u konkretnoj djelatnosti.

(2) Izuzetno, obveznik nije dužan da priprema analizu djelatnosti iz stava (1) ovog člana, ukoliko po osnovu obavljanja te djelatnosti ostvaruje manje od 10% svojih ukupnih prihoda.

Član 86. (Opis transakcija)

(1) Porezni obveznik je dužan da detaljno opiše i definira transakcije sa povezanim licima, uključujući funkcije koje obavlja, sredstva koja koristi i rizike koje preuzima.

(2) Podaci i informacije iz stava (1) ovog člana naročito uključuju:

- a) podatke o vrstama transakcija sa pojedinačnim povezanim licima (definiranje

vrsta transakcija, njihov opis, da li su zaključeni ugovori u pisanoj formi, najvažniji elementi zaključenih ugovora, postoji li mogućnost da se svaka transakcija posmatra pojedinačno); b) opis preuzetih funkcija i rizika, kao i angažovanih sredstava u transakcijama iz tačke a) ovog stava;

c) opis odlučujućih faktora koji su utjecali ili utječu na određivanje cijena u transakcijama sa povezanim licima; utvrđivanje suštinskog ekonomskog položaja poreznog obveznika u transakcijama iz tačke a) ovog stava.

Član 87. (Izbor metode)

(1) Obveznik je dužan da izabere odgovarajuću metodu utvrđivanja cijene transakcija po principu van dohvata ruke za analizu transfernih cijena, odnosno metodu koja najbolje odgovara okolnostima svakog konkretnog slučaja.

(2) U ovom dijelu Izvještaja obveznik je dužan opisati odlučujuće razloge za izbor metode za provjeru iskazivanja transakcija po principu van dohvata ruke.

(3) Obveznik definira uporedive transakcije, uporediva nepovezana lica na osnovu kojih je utvrdio cijenu ili raspon cijena u skladu sa principom van dohvata ruke, ukoliko ne može da koristi interne podatke o uporedivim transakcijama.

(4) Prilikom odabira uporedivih nepovezanih privrednih društava i uporedivih transakcija, obveznik prvenstveno koristi podatke koji se odnose na Bosnu i Hercegovinu, a ukoliko isti ne posjeduje podatke analiza se može proširiti i na druge države, s tim da se ima u vidu uporedivost uslova poslovanja na tržištima tih država i tržišta Bosne i Hercegovine.

Član 88. (Zaključak)

(1) Zaključak treba sadržavati podatak o tome da li su cijene u transakcijama sa pojedinačnim povezanim licima u skladu sa cijenama utvrđene po principu van dohvata ruke ili je neophodno vršiti njihove korekcije u skladu sa izabranom metodom za provjeru usklađenosti transfernih cijena sa cijenama utvrđenim po principu van dohvata ruke.

(2) Uz zaključak obveznik daje pregled podataka koje je koristio za utvrđivanje cijene po principu van dohvata ruke ili raspona cijena utvrđenih po principu van dohvata ruke u skladu sa izabranom metodom za provjeru usklađenosti transfernih cijena sa cijenama

utvrđenim po principu van dohvata ruke, a posebno informacije o uporedivim domaćim ili inostranim transakcijama, odnosno društvima, kao i izvore podataka.

(3) Ukoliko je potrebno vršiti usklađivanje poreznog bilansa, porezni obveznik je dužan u zaključku navesti način obračuna i iznos predložene korekcije ukupne vrijednosti.

E. Ostale odredbe o TP dokumentaciji

Član 89. (Čuvanje TP dokumentacije)

(1) Porezni obveznici trebaju čuvati TP dokumentaciju kao dio porezne prijave i pri tome poštovati rokove čuvanja, a koji se odnose na poreznu prijavu.

(2) Porezni obveznici mogu pohraniti TP dokumentaciju na bilo kojem mediju, odnosno na papiru ili elektronskoj formi. Međutim, oni moraju biti u stanju da u najkraćem roku pruže relevantne informacije Poreznoj upravi na njen zahtjev.

Član 90. (Jezik TP dokumentacije)

(1) TP dokumentacije treba biti na jednom od službenih jezika u Bosni i Hercegovini, s tim da izvještaj na nivou grupe MPL-a može biti na engleskom jeziku.

(2) Porezna uprava zadržava pravo da zatraži prevođenje TP dokumentacije.

F. Prijave i izvještavanje

Član 91. (Godišnji izvještaj Country by country)

(1) Matično pravno lice iz stava (2) ovog člana dužan je dostaviti nadležnoj jedinici Porezne uprave na Obrascu CBC-901 Godišnji izvještaj o kontrolisanim transakcijama multinacionalnog pravnog lica.

(2) Matično pravno lice, za potrebe ovog člana, znači pravno lice iz grupe MPL-a koje ispunjava jedan od sljedećih kriterija:

a) u direktnom ili indirektnom je vlasništvu pravnog lica koje je odgovorno za sačinjavanje konsolidiranih finansijskih izvještaja prema računovodstvenim standardima koji su u primjeni, ili se konsolidacija zahtijeva uslijed propisa berze i trgovanja dionica na tržištu.

b) ne postoji drugo pravno lice unutar grupe MPL-a koje je u direktnom ili indirektnom

vlasništvu, a koje ima odgovornost iz tačke a) ovog stava.

(3) Matično pravno lice iz stava (2) ovog člana, obavezno je uz prijavu poreza na dobit iz člana 49. Zakona dostaviti i Obrazac CBC-901, ukoliko je isto rezident Federacije i ostvaruje bruto konsolidovani prihod od minimalno 750 miliona EUR-a odnosno protuvrijednost u konvertibilnoj marki po kursu Centralne banke Bosne i Hercegovine, u izvještajnom poreznom periodu.

(4) Godišnji izvještaj o kontrolisanim transakcijama MPL se dostavlja Poreznoj upravi najdalje 12 mjeseci nakon posljednjeg dana izvještajnog poreznog perioda MPL grupe.

(5) Uputstvo za sačinjavanje i podnošenje godišnjeg izvještaja iz stava (1) ovog člana nalazi se kao prilog (Anex I) ovog Pravilnika.

Član 92. (Godišnji izvještaj o kontrolisanim transakcijama)

(1) U skladu sa članom 49. stav (4) Zakona porezni obveznik odnosno lice čiji iznos kontrolisanih transakcija prelazi iznos od 500.000,00 KM u poreznom periodu, dužan je dostavljati nadležnoj jedinici Porezne uprave na Obrascu TP-902 Godišnji izvještaj o kontrolisanim transakcijama između povezanih lica.

(2) Godišnji izvještaj iz stava (1) Pravilnika porezni obveznik je dužan dostaviti nadležnoj jedinici Porezne uprave prema sjedištu do 31. marta tekuće godine za prethodnu godinu.

(3) Podatke o kontrolisanim transakcijama porezni obveznik osigurava iz svojih evidencija, na način da porezni obveznik dosljedno koristi iste izvore informacija i podataka iz godine u godinu za sačinjavanje izvještaja.

(4) Obrazac TP-902 sadrži podatke o sljedećim informacijama:

- a) djelatnosti poreznog obveznika,
- b) informacije o profitabilnosti i
- c) kontrolisanim transakcijama

G. Nadzor nad transfernim cijenama

Član 93. (Nadzor od strane Porezne uprave)

(1) Porezna uprava vrši provjeru usklađenosti cijena poreznog obveznika u transakcijama sa

povezanim licima sa cijenama utvrđenim po principu van dohvata ruke.

(2) Porezna uprava može zahtijevati TP dokumentaciju od obveznika u slučaju da utvrdi da dostavljeni Izvještaj nije dovoljan za provjeru usklađenosti transfernih cijena sa cijenama utvrđenim po principu van dohvata ruke u transakcijama obveznika sa pojedinačnim povezanim licem.

(3) Ukoliko postoje transferne cijene Porezna uprava će izvršiti prilagođavanja u skladu sa članom 44. stav (4) Zakona.

Član 94. (Dostavljanje TP dokumentacije Poreznoj upravi)

TP dokumentaciju porezni obveznik je dužan dostaviti Poreznoj upravi na njen zahtjev u roku od 45 dana od dana prijema zahtjeva.

H. Uklanjanje dvostrukog oporezivanja

Član 95. (Uklanjanje dvostrukog oporezivanja na teritoriji Federacije)

(1) Ukoliko je grupa MPL-a suočena sa dvostrukim oporezivanjem jedne ili više transakcija koje su izvršene između povezanih lica, porezni obveznik kojem je transferna cijena uvećala poreznu osnovicu, dostavlja uz svoju poreznu prijavu iz člana 49. Zakona i Godišnju prijavu za uklanjanje dvostrukog oporezivanja kod transfernih cijena Obrazac TP-900 u svrhu uklanjanja dvostrukog oporezivanja.

(2) Odredba stava (1) ovog člana se primjenjuje u slučaju kada porezni obveznici koji su učesnici kontrolisane transakcije, ispunjavaju kumulativno sljedeće uslove i to:

- a) oba porezna obveznika su rezidenti Federacije i u svojoj poreznoj osnovici su iskazali transferne cijene po istoj transakciji,
- b) ni jedan ne koristi poticaje iz člana 36. i 37. Zakona ili primjenjuje član 61. Zakona
- c) ni jedan ne iskazuje porezni gubitak u skladu sa članom 25. Zakona.

(3) Godišnji izvještaj iz stava (1) Pravilnika porezni obveznik je dužan dostaviti nadležnoj jedinici Porezne uprave prema sjedištu do 31. marta tekuće godine za prethodnu godinu. Ukoliko porezni obveznik ne dostavi Obrazac TP-900 u roku, smatrat će se da nije ni dostavljen.

(4) Obrazac TP-900 sadrži podatke o sljedećim

informacijama:

- a) podaci o poreznim obveznicima – povezanim licima kod kojih se uklanja dvostruko oporezivanje
- b) podaci o kontrolisanim transakcijama (vrsta transakcije, iznos transakcije i izvršeni iznos korekcije u poreznim bilansima)
- c) podatak o iznosu korekcije koji se vrši kroz porezni bilans poreznih obveznika.

Član 96.

(Uklanjanje dvostrukog oporezivanja van teritorije Bosne i Hercegovine)

(1) Ukoliko je rezidentni porezni obveznik suočen sa dvostrukim međunarodnim oporezivanjem, on može pokrenuti procedure po posebnim propisima, u skladu sa ugovorima o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja s ciljem uklanjanja dvostrukog oporezivanja.

(2) Procedura uklanjanja dvostrukog oporezivanja se pokreće nakon što porezna obveza s osnova transfernih cijena postane konačna i izvršna.

V. ZAVRŠNE I PRIJELAZNE ODREDBE

Član 97.

Ovaj Pravilnik stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH", a odredbe čl. 71., 72., 73., 74. i 91. počće se primjenivati od 01.01 2018. godine.

Broj 05-02-5188/16
Augusta, 2016. Godine
Sarajevo

Ministrica
Jelka Milićević, s. r.

Obrazac TP-900	Porezni obveznik	Naziv	Prijemni pečat
Federalno ministarstvo finansija - financija		JIB	
Porezna uprava Federacije Bosne i Hercegovine		Ulica	
		Grad/Općina	

GODIŠNJA PRIJAVA

ZA UKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA KOD TRANSFERNIH CJENA

za period do

1.	Porezni obveznik kod kojeg je uvećana porezna osnovica	Porezni obveznik kod kojeg je umanjena porezna osnovica	
	Naziv	Naziv	
	JIB	JIB	
	Ulica	Ulica	
	Grad/Općina	Grad/Općina	
Period od <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> do <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>		Period od <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> do <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	

Naziv transakcije		Iznos transakcije	Iznos korekcije
Nekretnine, postojenja i oprema	☐ Kupovina		a)
	☐ Prodaja		
	☐ Ostalo		
Nematerijalna imovina	☐ Kupovina		b)
	☐ Prodaja		
	☐ Ostalo		
2. Roba i zalihe	☐ Kupovina		c)
	☐ Prodaja		
	☐ Ostalo		
Ulaganja, vrijednosni papiri i zajmovi	☐ Kupovina		d)
	☐ Prodaja		
	☐ Ostalo		
Usluge	☐ Kupovina		e)
	☐ Prodaja		
	☐ Ostalo		
Ostalo	☐ Kupovina		f)
	☐ Prodaja		
	☐ Ostalo		
3.	Ukupan iznos korekcije (a) + b) + c) + d) + e) + f)) u poreznom bilansu		Iznos u KM

Potpisi	Odgovorno lice u poreznom obvezniku 1	Pod materijalnom i krivičnom odgovornošću izjavljujem da je ovaj obrazac sađnjen na osnovu mog poznavanja i vjerovanja da je istinito, tačno i sveobuhvatno. Izjava trećeg lica (osim poreznog obveznika) se zasniva na svim informacijama koje su mi prezentirane i poznate u momentu sađnjavanja ovog obrasca.		
	Odgovorno lice u poreznom obvezniku 2	(potpis i pečat)	(datum)	Funkcija
		(potpis i pečat)	(datum)	Funkcija

Tabela 2. Pregled svih pravnih lica iz grupe MPL-a po poreznoj jurisdikciji

Ime grupacije:																	
Porezni period																	
Porezna jurisdikcija (država)	Zavisna lica u poreznoj jurisdikciji	Porezna jurisdikcija koja je drugačija od porezne jurisdikcije rezidenta	Glavne poslovne aktivnosti										Ostalo				
	1		2	3	Istraživanje i razvoj	Čuvanje i upravljanje nemater. imov.	Nabavka	Proizvodnja	Prodaja, marketing i distribucija	Administrativne i pravne usluge ili usluge podrške	Pružanje usluga nezavisnim licima	Finansiranje unutar grupe		Ugovaranje finansijskih usluga	Osiguranje	Posjedovanje dionica ili dr. fin. instrum.	Neaktivno
	1																
	2																
	3																
	1																
	2																
	3																

Tabela 3. Dodatne informacije

Ime grupacije:	
Porezni period	
Potrebno je uključiti kratke informacije ili obrazloženja koja smatrate neophodnim ili koja će olakšati shvatanje informacija iz ovog izvještaja.	

Pod materijalnom i krivičnom odgovornošću izjavljujem da je ovaj obrazac sačinjen na osnovu mog poznavanja i vjerovanja da je istinito, tačno i sveobuhvatno. Izjava trećeg lica (osim poreznog obveznika) se zasniva na svim informacijama koje su mu prezentirane i poznate u momentu sačinjavanja ovog obrasca.

Potpis	Odgovorno lice	(potpis i pečat)	(datum)	(Funkcija)
	Obratno izvišto	(potpis i pečat)	(datum)	(Funkcija)

ANEX I. Uputstvo za sačinjavanje i podnošenje godišnjeg izvještaja

Ovo Uputstvo sadrži smjernice za sačinjavanje i podnošenje Godišnjeg izvještaja o kontrolisanim transakcijama multinacionalnog pravnog lica (Obrazac CBC-901), kojim se izvještava o prihodima, profitima, porezima i poslovnim aktivnostima multinacionalnih pravnih lica (MPL-a) iz poreznih jurisdikcija.

I. POJMOVI

Matično pravno lice koje izvještava

Pravno lice koje je obavezno izvještavati o kontrolisanim transakcijama MPL je matično pravno lice, rezident Federacije, koji je definiran članom 91. stav (2) Pravilnika o transfernim cijenama.

Zavisna lica

U svrhu izrade ovog izvještaja, zavisna lica grupe MPL-a su:

- (i) bilo koja odvojena poslovna jedinica grupe MPL-a koja je uključena u Konsolidirani finansijski izvještaj grupe MPL-a za svrhu finansijskog izvještavanja, ili treba biti uključena ukoliko postoji interes u kapitalu u takvoj poslovnoj jedinici grupe MPL-a, a kojom se trguje na javnoj berzi;
- (ii) bilo koja poslovna jedinica koja je isključena iz Konsolidiranih finansijskih izvještaja grupe MPL-a samo na osnovu veličine ili materijalne osnove; i
- (iii) bilo koje stalno mjesto poslovanja ili izdvojena poslovna jedinica grupe MPL-a uključena u gore navedene tačke (i) ili (ii) koja priprema posebne finansijske izvještaje za takvo stalno mjesto poslovanja u svrhu finansijskog izvještavanja, propisa, poreznog izvještavanja ili interne svrhe.

Postupanje sa stalnim mjestom poslovanja

Podaci o stalnom mjestu poslovanja trebaju da se izvještavaju prema poreznoj jurisdikciji (državi) u kojoj se isto nalazi, a ne prema rezidentnoj poreznoj jurisdikciji pravnog lica čije je stalno mjesto poslovanja dio. Rezidentna porezna jurisdikcija koja izvještava za pravno lice čije je stalno mjesto poslovanja dio, treba da isključi finansijske podatke koji se odnose na stalno mjesto poslovanja.

Konsolidirani finansijski izvještaji

Konsolidirani finansijski izvještaji su finansijski izvještaji grupe MPL-a u kojem su imovina, obaveze, prihodi, rashodi i novčani tok matičnog pravnog lica i zavisnih lica predstavljeni kao da su jedan ekonomski entitet.

Periodi koji su obuhvaćeni godišnjim obrascem

Porezni period u izvještaju treba da bude porezni period matičnog pravnog lica koje izvještava. Za zavisna lica, na osnovu odluke matičnog pravnog lica koje izvještava, izvještaj treba da odražava dosljednost kroz ili

(i) informacije o poreznom periodu odgovarajućeg zavisnog lica koje završava na isti datum kao i porezni period matičnog pravnog lica koje izvještava, ili završava u roku od 12 mjeseci od datuma koji je prethodio tom datumu, ili

(ii) informacije za sva odgovarajuća zavisna lica iskazane za porezni period matičnog pravnog lica koje izvještava.

Izvori podataka

Matično pravno lice koje izvještava treba dosljedno koristiti iste izvore informacija i podataka iz godine u godinu za sačinjavanje izvještaja. Matično pravno lice koje izvještava može izabrati izvore podataka iz svojih konsolidiranih finansijskih izvještaja, iz odvojenih/pojedinačnih izvještaja zavisnih lica, propisanih finansijskih izvještaja, ili izvještaja za potrebe uprave. Ukoliko se koriste pojedinačni finansijski izvještaji za izvještavanje, svi iznosi trebaju biti iskazani u valuti matičnog pravnog lica koje izvještava po prosječnom valutnom kursu na dan izvještaja. Prilagođavanja nisu potrebna uslijed izmjene računovodstvenih principa između poreznih jurisdikcija. Matično pravno lice koje izvještava treba da osigura kratak opis izvora podataka koji se koriste za pripremu Izvještaja, u *Tabeli 3 Dodatne informacije*. Ukoliko su izmijenjeni izvori podataka iz godine u godinu, potrebno je da matično pravno lice koje izvještava obrazloži razloge izmjene i njegove posljedice u *Tabeli 3 Dodatne informacije*.

II. TABELA 1. PREGLED PRIHODA, POREZA I POSLOVNIH AKTIVNOSTI KROZ POREZNE JURISDIKCIJE

Porezna jurisdikcija (država)

U prvoj koloni, pravno lice koje izvještava treba napisati pregled svih poreznih jurisdikcija (država) u kojima su zavisna lica MPL-a

rezidenti za porezne svrhe. Porezna jurisdikcija se smatra državom kao i djelom (entitet) države koji ima fiskalnu autonomiju. U posebnoj liniji treba se izdvojiti zavisno lice i entitet u okviru grupe MPL-a koje podliježe izvještavanju, a koji nije rezident ni u jednoj poreznoj jurisdikciji za porezne svrhe. Kada je zavisno lice rezident u više poreznih jurisdikcija, primjenjuje se pravilo "tie breaker" iz međunarodnih ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine da se odredi porezna jurisdikcija i rezidentnost. Kada ne postoji potpisan međunarodni ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine, zavisno lice treba da izvještava u poreznoj jurisdikciji u kojoj je sjedište uprave i mjesto nadzora poslovanja. Sjedište uprave i mjesto nadzora treba biti određeno u skladu sa članom 4. Modela OECD međunarodnih ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine, i njegovim pripadajućim Komentarima.

Prihodi

U tri kolone izvještaja pod nazivom Prihodi, matično pravno lice koje izvještava treba da navede sljedeće informacije: (i) zbir prihoda svih zavisnih lica grupe MPL-a u odgovarajućim poreznim jurisdikcijama realizirane u transakcijama sa povezanim licima; (ii) zbir prihoda svih zavisnih lica grupe MPL-a u odgovarajućim poreznim jurisdikcijama realizirane u transakcijama sa nezavisnim licima; i (iii) predstavlja zbir tački (i) i (ii). Prihodi trebaju da uključuju prihode od prodaje zaliha i imovine, prihod od usluga, autorskih naknada, kamate, premije i druge iznose. Prihodi treba da isključe plaćanja primljena od drugih zavisnih lica koja su smatrana kao dividende u poreznoj jurisdikciji isplatioca.

Dobit (gubitak) prije poreza

U petoj koloni, matično pravno lice koje izvještava treba da upiše zbir dobiti (gubitka) prije poreza za sva zavisna lica koji su rezidenti za porezne svrhe u odgovarajućoj poreznoj jurisdikciji. Dobit (gubitak) prije poreza treba da uključuje sve vanredne stavke prihoda i rashoda.

Plaćeni porez na dobit

U šestoj koloni, matično pravno lice koje izvještava treba da upiše ukupan iznos poreza na dobit koji je plaćen tokom relevantnog poreznog perioda od strane svih zavisnih lica koji su smatrani rezidentima za porezne svrhe u

odgovarajućoj poreznoj jurisdikciji. Plaćeni porez treba uključiti i plaćanje poreza od strane zavisnog lica rezidentnoj poreznoj jurisdikciji i svih drugim poreznim jurisdikcijama. Plaćeni porez treba uključiti i porez po odbitku koji je plaćen od strane lica (povezana i nezavisna lica) a vezano za plaćanje prema zavisnom licu. Npr. Ako je lice A rezident u poreznoj jurisdikciji A, zaradi kamatu u poreznoj jurisdikciji B, obustavljeni porez u jurisdikciji B treba se izvijestiti u licu A.

Obračunati porez na dobit

U sedmoj koloni, matično pravno lice koje izvještava treba da upiše ukupan iznos obračunatog tekućeg poreza na dobit koji je obračunat na poreznu osnovicu u poreznom periodu koji je isti kao period izvještavanja od strane svih zavisnih lica koji su smatrani rezidentima za porezne svrhe u odgovarajućoj poreznoj jurisdikciji. Obračunati tekući porez treba da odrazi samo poslovanje u tekućoj godini i ne uključuje odgođene ili potencijalne porezne obaveze.

Upisani kapital

U osmoj koloni, matično pravno lice koje izvještava treba da upiše ukupan iznos upisanog kapitala svih zavisnih lica koji su smatrani rezidentima za porezne svrhe u odgovarajućoj poreznoj jurisdikciji. Vezano za stalno mjesto poslovanja (poslovna jedinica nerezidenta) upisani kapital izvještava zavisno lice čije je to stalno mjesto poslovanja osim u slučajevima gdje je kapital određen za stalno mjesto poslovanja prema propisima te porezne jurisdikcije.

Akumulirana dobit

U devetoj koloni, matično pravno lice koje izvještava treba da upiše ukupan iznos akumulirane dobiti (zarade) svih zavisnih lica koji su smatrani rezidentima za porezne svrhe u odgovarajućoj poreznoj jurisdikciji na kraju godine. Vezano za stalno mjesto poslovanja, akumuliranu dobit izvještava zavisno lice čije je to stalno mjesto poslovanja.

Broj uposlenih

U desetoj koloni, matično pravno lice koje izvještava treba da upiše ukupan broj uposlenih sa punim radnim vremenom za sva zavisna lica koja su smatrana rezidentima za porezne svrhe u odgovarajućoj poreznoj jurisdikciji. Broj uposlenih se određuje na kraju godine, na bazi prosječnog broja uposlenih tokom godine, ili na

bilo kojoj drugoj osnovi dosljedno primijenjeno na sve porezne jurisdikcije iz godine u godinu. Za ove svrhe, samostalni poduzetnik koji učestvuje u uobičajenim poslovnim aktivnostima zavisnog lica može se uključiti kao uposlenik. Razumna zaokruživanja ili prosjek brojeva je dozvoljen, pod uslovom da takva zaokruživanja i prosjek materijalno ne narušava relativnu distribuciju zaposlenih kroz sve porezne jurisdikcije. Dosljedan pristup treba se primjenjivati iz godine u godinu i za sva lica/entitete.

Materijalna imovina osim novca

U jedanaestoj koloni, matično pravno lice koje izvještava treba da upiše zbir neto knjigovodstvene vrijednosti materijalne imovine za sva zavisna lica koja su smatrana rezidentima u porezne svrhe u odgovarajućoj poreznoj jurisdikciji. Vezano za stalno mjesto poslovanja o materijalnoj imovini izvještava zavisno lice čije je to stalno mjesto poslovanja. Materijalna imovina za ove svrhe ne uključuje novac i novčane ekvivalente, nematerijalnu ili finansijsku imovinu.

III. TABELA 2. PREGLED SVIH PRAVNIH LICA IZ GRUPE MPL-A PO POREZNOJ JURISDIKCIJI

Zavisna lica u poreznoj jurisdikciji

Matična pravno lice koje izvještava treba dati pregled, na osnovu porezne jurisdikcije i prema imenu pravnog lica, svih zavisnih lica iz grupe MPL-a koji su rezidenti u porezne svrhe u odgovarajućoj poreznoj jurisdikciji. Kao što je navedeno gore, stalno mjesto poslovanja, treba biti uključeno u poreznoj jurisdikciji u kojoj se nalazi. Pravno lice čije je stalno mjesto poslovanje treba biti označeno (npr. X d.o.o. - Porezna jurisdikcija A stalno mjesto poslovanja (ili skraćeno: SMP))

Porezna jurisdikcija koja je drugačija od porezne jurisdikcije rezidenta

Matično pravno lice koje izvještava treba da upiše ime porezne jurisdikcije po čijim propisima je organizovano zavisno lice grupe MPL-a ako je drugačije od porezne jurisdikcije za rezidenta.

Glavne poslovne aktivnosti

Matično pravno lice koje izvještava treba odrediti prirodu glavnih poslovnih aktivnosti koje vrši zavisno lice u odgovarajućoj poreznoj

jurisdikciji, označavajući (X) jednu ili više predloženih kućica (boxes)

Poslovne aktivnosti

Istraživanje i razvoj;
Čuvanje i upravljanje nematerijalnom imovinom;
Nabavka;
Proizvodnja;
Prodaja, marketing i distribucija;
Administrativne i upravljačke usluge ili usluge podrške;
Pružanje usluga nezavisnim licima;
Finansiranje unutar grupe;
Ugovaranje finansijskih usluga;
Osiguranje;
Posjedovanje dionica ili drugih finansijskih instrumenata;
Neaktivno;
Ostale.